BAYAN YANI

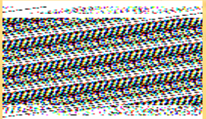
88

Tatiliniz güzel, dönüşünüz muhteşem olsun.

HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK

TUNCAY + İPEK

HAZİRAN 2019 / 06 - 9 TL
(KDV Dahil) K.K.T.C 12 TL

Katina Karanikola

GÖKÇEADA ŞOKTA

Dünyanın ilk ve tek "Sakin Adasının" sakinleri bu aralar sakinlikten uzak. Gökçeada'da, koca gavur lakaplı Barba Zafiri Piynarı'nın acılı ve dehşet verici ölümüyle adeta şoktayız.

Zafiri'nin son anları film olsaydı kesinlikle korku filmi olurdu. Tek başına dağ evinde kalan, bir buçuk metre boyu ve kırk civarı kilosuyla Zafiri elleri ayakları bağlı, dövülerek öldürülmüş vaziyette bulunması hepimizin kanını dondurdu. Barba Zafiri'nin hunharca öldürülmesi kadar katil veya katillerin aramızdan biri olabileceği düşüncesi de bizleri tedirgin ediyor.

Zafiri, çocukluğumda, adanın sayılı esnaflarından idi. Kısa boylu, kalın kara kaşlı, kara gözlü, ince kara bıyıklı, bir tipti. Ada insanı kadife pantolon giydiği dönemlerde o daima terilen kumaştan takım elbise, rugan parlak ayakkabı giyen ekonomik durumu iyi, hovarda, genç kızların gözdesiydi. Otuz, otuz beş metre karelik dükkanında kumaş satardı Zafiri. Akşam saatlerinde dükkanı tavernaya, bankosunu çilingir sofrasına dönüştürürdü. "Yoldaşları" demlenmek için tek tek damlardı dükkana… Bankonun üzerine kumaşları sarmak için kullandığı beyaz kağıtlar serilir, tabağa çatala gerek duyulmazdı zira mezeler çoğunlukla beyaz ev yapımı peynir, kaşar ve tuzlanmış sardalye olurdu. Ara sıra hemen karşısında kasap olan kuzenim Kosta et götürür kapının önünde yaktıkları ateşte pişirirlerdi. Dedemde Zafiri'nin "yoldaşlarından" birisiydi, defalarca o minnacık, sempatik dükkandan çakır keyif çıkardığımızı hatırlıyorum. Bir aralar kumaş dükkanı telefon santraline dönüşmüştü. Evlerde telefonun olmadığı dönemde Zafiri'nin dükkanında telefon vardı. Yurt veya ada dışında yaşayanlar Zafiri'yi arar falanca gün falanca saatte falancayla konuşmak istiyorum der Zafiri mesajı ulaştırırdı... Yıllar önce futbol takımı kuran gençler forma almak için para topluyorlarmış. Zafiri gençleri çağırmış ve lazım olan parayı vermiş. Bu anıyı anlatan arkadaşım Atilla birkaç gençle Çanakkale'ye gitmişler beğendikleri mavi beyaz renklerinde formaları almışlar ve maçlara bu formalarla çıkmaya başlamışlar. Birkaç hafta sonra Zafiri gençleri çağırır "Siz beni öldürtmek mi istiyorsunuz vre. Ne diye Yunan renklerini seçtiniz? Atın o formaları gidin yenilerini yaptırın" diyerek yeniden para vermiş. Ah vre barba Zafiri sana beyaz mavi formalar değil para uğruna ölen insanlık kıydı...

Zafiri bunca gelin adayı arasında tek başına yaşamaya karar verdi. Yaşı ilerleyince dükkanı kapatarak çoban olan

Ah vre barba Zafiri sana beyaz mavi formalar değil para uğruna ölen insanlık kıydı...

diğer iki kardeşine katıldı. Piynari kardeşler babadan kalma damda (yayla evi) senenin yedi sekiz ayını geçirirlerdi. Kara kışta Yeni mahallede ki evlerine dönerlerdi. Kaldıkları damı ve etrafındaki araziyi adeta cennette çevirmişlerdi. Damın hemen yanı başında kaşar fabrikalarında, İstanbul'a kadar gönderdikleri, kendi sütlerinden sapsarı, tereyağının aktığı araba tekerleği kadar kaşar üretirlerdi. Damın arkasında, berrak, cam patlatan, yaptıkları taş yalaklara biriken içme suyu akardı arazilerinde. Arazinin dibinde ise minnacık tek kişinin sığdığı Meryem ana şapeli...Yaptıkları bahçe ve bostanlarında yetişen sebze ve kavun, karpuzlarının tadına doyum olmazdı. Etrafta bol meyve ağaçları dikmişler yabanileri aşılayarak bir armut ağacından üç değişik çeşit armut aldıklarını biliyorum... Evli olan kardeşlerden birisi yıllar önce öldü. Abileri ise kalçasını kırdıktan sonra ayağa kalkamamış Balıklı Hastanesinin huzur evine yerleştirildi. Zafiri tek kalınca hayata küsmüş insanlardan uzak, hayvanlarıyla, damında yaz kış kalıyordu. Koyun sürüsünden başka tavuklar, kediler bir eşek bir köpekle mutluydu Zafiri... Ekmeğini etrafta koyunları olan başka bir çoban götürüyordu. Onu en son iki yıl önce gördüm, sanki büzülmüş minnacık kalmıştı. Fotoğrafçı bir arkadaşımla o etrafta bir şapeli ararken ona uğradık. Bize yolu tarif etti ayak üstü biraz sohbet ettik suyundan içtik... Nereden bilecektim onu son görüşüm olacağını, onu öylesine acı bir son beklediğini...

Bir şeyler bekliyormuşum gibi yazımı dergiye göndermeyi her gün erteledim. Nihayet adalıların heyecanla beklediği, yüreğimize su serpen iyi haber ulaştı. Savcılık faillerin yakalandığını, altı kişi olduklarını duyurdu. Üflesen sendeleyecek, minnacık "koca gavura altı yüreksiz canavar...

BİR TOPLUMSAL CİNSİYET MESELESİ OLARAK "ÖZSAYGI"

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Öz-*saygı*, anlamı üstünde bir kavram. Kişinin kendisine, özüne, içindeki bene saygı duyması; kendisini değerli, yeterli ve önemli hissetmesidir. Bir başka ifadeyle öz-saygı, kişinin kendisine karşı taşıdığı, hissettiği sevgi, saygı, güven ve beğeni duygularını içermektedir. Kendisine karşı bu şekilde olumlu değerlendirme ve tutum içinde olan kişi sevilmeye ve beğenilmeye de layık olduğunu düşünür doğal olarak. Öz-saygı, kişinin kendisini nasıl gördüğü ile ilişkilidir. Kişinin kendisine duyduğu saygı, görünüşüne, düşüncelerine, başarabildiklerine, yeteneklerine ve daha pek çok özelliğine ilişkin olumlu tutum ve değerlendirmelerinin toplamıdır. Öz-saygı kavramı, pek çok disiplinin, çalışma alanının üzerinde en fazla araştırma yaptığı, incelediği ve açıklamaya çalıştığı kavramlardan biridir. Literatürde öz-değer ya da benlik saygısı olarak da kullanılır. Önemlidir, çünkü sağlıklı bir kişilik gelişiminin de göstergelerinden biridir. Bu nedenle de öz-saygı çok boyutludur. Kişi kendisiyle ilişkili olarak bazı özelliklerinden hoşnutken, bazılarından olmayabilir. Ancak kişi genel olarak kendisini nasıl görmektedir? İyi mi kötü mü? Başarılı mı başarısız mı? Güzel mi çirkin mi? Değerli mi önemsiz m? Güçlü mü zayıf mı? Bu karşılaştırmalar çoğaltılabilir. Eğer bu karşılaştırmalar genel olarak ve gerçekten olumluysa, kişinin öz-saygısı yüksek olarak kabul edilebilir.

Peki ben neden öz-saygıdan bahsetmek istedim. Araştırmaların ortaya koyduğu sonuçlar bir yana, günlük yaşamın pratiğinde toplumsal cinsiyet bir öz-saygı belirleyicisi olarak işliyor. Yaptığım iş nedeniyle sıklıkla kadınlarla, yaralanmış, örselenmiş, çıkış yolu arayan kadınlarla çalışıyorum. Ve görüyorum ki, kadınların çok ciddi boyutlarda öz-saygı sorunu var. Cinsiyet yazık ki, bunda da belirleyici. Nasıl mı? En basit açıklamasıyla cinsiyet bireylerin digerlerine ilişkin beklentileri ile kendilerine yonelik beklentilerini belirliyor. Toplumsal olarak kökleşmiş kadınlara yönelik önce ailede başlayan ve yaşamın her alanına yayılan ayrımcılık, eşitsizlik, kalıpyargılar, tutumlar, kadınlar ne kadar eğitimli olurlarsa olsunlar, meslekleri ne olursa olsun, akademik başarıları erkeklerden ne kadar ilerde olursa olsun oz-saygılarının düşüklüğüne engel olamıyor. Dolayısıyla, kendilerini olumsuz değerlendirip, kendilerinden hoşnut olmuyorlar. Biz biliyoruz ki, zaten kadınların bu koşullarda, erkeklerle karşılaştırıldıklarında gucü, statusü, paraya, otonomiye ve bagımsızlıga erişimi daha az. Toplum kadınlardan iyi bir eş, anne ve ev kadını olmalarını beklerken, erkeklerden başarılı ve her zaman guçlu olmalarını beklemekte. Geleneksel olarak kadınlar, çevrelerindekilere yardımcı olmak, her şeyden hoşnut olmak, ofkelenmemek, şikayet etmemek, otoriteye boyun egmek, soru sormamak, başkalarını rahat ettirmek, bencil olmamak ve kendilerini duşunmemek uzere yetiştirilmekteler. Bütün bunlar görev olarak öğretildiğinden ve bunlar istendik kadın ozellikleri olarak benimsetildiğinden tersine bir tavır kadınların cadaloz, agresif, histerik gibi tanımlarla damgalanmalarına neden oluyor. Bu noktada, eğitimini aldıkları meslekte bölüm birincisi olarak mezun olmaları, ekonomik olarak bağımsız oldukları bir işlerinin olması kadınların öz-saygılarını etkilemeye yetmiyor. Kişilik haklarını korumaktan, bedenlerine dair kararlar almayı, kendi kaderini tayin etmeyi yani yaşamlarına ilişkin kararlar vermeyi başaramıyorlar. Kadınların bu koşullarda güçlenmesi için önce öz-saygılarının yükselmesi gerekiyor. Kadının güçlenmesi dediğimizde eğitimi, ekonomik bağımsızlığı önceliyoruz ya, öz-saygı yoksa faydası yok bunların. Hep şunu var saydık; " kadınlardaki oz-saygı duzeyi, egitim duzeyleri ile de ilintilidir, kadınların egitim duzeyleri arttıkça, toplumsal etkilerden daha kolay korunabilirler ve öz-saygı inşaa edebilirler." Evet, teorik olarak, oz-saygının yuksek olması, toplumsal baskıya karşı bir direnç olabilir. Eger kadınların egitim duzeyi duşukse, kadınların toplumsal baskılara daha açık, daha duyarlı ve bu baskıları daha kolay kabul edip içselleştirdikleri soylenebilir. Ama teoride. Ancak kızlarımızı kendine güvenli olmalarının önünde duran toplumsal baskılarla yetiştirmişsek, ne kadar eğitimli olsalar da, öz-saygı inşaa etmeleri kolay olmuyor ve birlikte oldukları erkeklerin güdümünde, onların uydusuna dönüşüyorlar. Sonra mı? Sonrasında her tür şiddete maruz kalıyorlar, böylece bu öğrenilmişliklerle kurdukları, adına aile dedikleri açık hapishanelerinde bir ömür tüketiyorlar. Güçlü olmak için ne yapmaları gerektiğini bilemeden, sorgulasalar bile kurtulacak cesareti gösteremeden…

Yapılan araştırmalar da bize benzerini söylüyor. Bu çalışmalara baktığımızda bazı şeylerin teoride kaldığını daha iyi anlıyoruz. Schiff ve Kopman(1978) yaptıkları araştırmada, androjen kimlikli kadınların, kadınsı ve erkeksi olarak tanımlanan kadınlar, kadınsı olanlara göre yuksek oz-saygı taşıdıklarını saptamışlar. Ancak androjen kadınlar ile erkeksi olanlar arasında fark bulamamışlar. Bu durum ergenler için de geçerli üstelik (Skaalvig 1986, Young ve Mroczek 2003). Bunlar sadece burada benim paylaştıklarım. Bu sonuçlar gibi onlarca araştırma var. Toplumsal cinsiyetin neden olduğu kadın sorunlarının temelinde düşük öz-saygı yatıyor. Bu kısır donguden kurtulabilmenin başlangıç noktası, kadınların oz-saygılarının yükselmesine çalışmak.

Kadınların öz-saygılarının yükselmesi, "magdur" alanından ve tanımından çıkarak kendi yaşamlarının dümenine geçmeleri anlamına geliyor. Oz-saygısı duşuk olan kadınlar çekingen, edilgen ve risk almaktan korkan kadınlardır. Ve bir anlamda kendi kendilerinin ezilmesine katkıda bulunma gibi bir sorunla karşı karşıyalardır. Bunu anlamak, anlatmak ve değiştirmek zorundayız… Sevgi ve esenlik dileklerimle…

Schiff, E A. and Koopman, J. (1978). The relationship of women's sex-role identity to self-esteem and ego development. The Journal Of Psychology, 98, 299–305.

Skaalvik, E.M. (1986). Sex Differences in Global Self-Esteem. A Research Review. Scandinavian Journal of Educational Research, 30(4):167-179.

Young, J. and Mroczek, D. K. (2003). Predicting intraindividual self-concept trajectories during adolescence. Journal of Adolescence 26(5):589-603.

Desen: Zeynep Aytaç

EX'TEN PAPARAZZİYE TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• **EX'giller,** benim, senin, onun Her Şey Çok Güzel Olacak ihtimalimizi sevmedi...

• **EX**'lerin EX olması için, gelmiş geçmiş en bilinen slogan ise, **"Size Ayrılan Sürenin Sonuna Geldik"**...

• Slogan bulamayan **EX'**ler, slogan bulduğunu sanır, slogan bulamadığını anlayınca da slogan bulanı kıskanır...

• Dünlerde, bütün denyoluklarını **'çünkü'** diye, savunduğum **EX**'i, şimdilerde **'dünkü'** diye çekiştiriyorum...

• Ölünce huzurla gözlerimizi kaparız, **EX**'ler aldatınca ise huzursuzca gözlerimizi yumarız...

• **EX**'ler insanlığa gerçek sevgiyi öğretir. Nasıl mı? Gerçekten sevmeyerek...

• **EX** ilişkiler güven duymakla başlar, yanındayken güven duymamakla devam eder ve uzağındayken güven duymakla biter..

• **'Biri ölünce bizi duyuyor, görüyor'** falan hikâye... **EX** sapasağlam karşındayken, duyup tepki vermiyordu ki bu dünyadan göçünce seni ne duysun, ne hissetsin ki Acaba?

• **EX**'in **'açıkçası'**diye başlayan her konuşmasının devamı hakaret içerirdi, yani açıkçası **EX** belleğinde güzel sözler mevcut değildi...

• Şayet, **'Bir gün bu EX' heriften ayrılacağım'** diyorsanız işte o gün bugündür...

PAPARAZZİYE LİNK...

• **LİNÇ TEPİK...** Tecavüz davasına dikkat çekmek için yapılan eylem de bile tacize uğradı kadınlar.... Taciz eylemine tacizle direnmek zincirleme cinsel taciz...

• **Ekran Tepik...** Azılı suçlu aniden polis olur gibi oluyor ya... Yine dizilerle sorun halletme işbirlikçi temalar ve Ceza mı, Cefa mı Acaba?

• **Ev Babaları...** Babam, yeni telefon rehberine kişileri kayıt ettirme esnasında, bana; **"onu sil, bunu sil, şunu kaydetme, çünkü öldü"** derken rehberinde

birkaç kişi kaldı... Anlaşılan, her dönemimizin arkadaş listesinden kişi çıkarması başkaymış...

• **Kadın Yanım...** Sinirlerim bozulunca depresyon ilacı olarak alışverişe çıkmıyor, saç kestirmiyorum. İnternet ağını kestirip, alışverişle alınan şeyleri aldığım yerlere geri veriyorum...

• **Sevap Tepik...** 'Camiye dolar bağışı yaptım, dolar arttıkça sevap artar mı?' sorusuna 'evet artar' yanıtı veren İlahiyatçı profesör. Fıkradan hisse, **'Çalarken dolar düşüktü, şimdi artınca daha çok hırsızlık yapmış olur muyum?' sorulsa, kaç kur sevap verir Acaba?**

• **İnsan Tepik...** Ünlü çocuk yapıyor beraber reklâmlarda oynamak için, köylü çocuk yapıyor beraber tarlada çalışmak için... Egolu çocuk yapıyor kendine benzetmek için... Padişah, kral çocuk yapıyor, aralarından güçlü olan kazanacak diye...

• **Sokak Tepik...** Babam ve arkadaşları park bankında otururken çingene kadın, Belediyelerin, Giysi Geri Dönüşüm Kutusuna atılan kıyafetleri araklıyormuş... Sokaktan geçen bir amca; **'ayıp değil mi devletin malını çalıyorsun?'** deyince çingene kadın daha bir coşkuyla **'hani nerde? devlet mi var ortada sanki'** diye bağırmış... Demek oluyor ki, sahibi yoksa kimindir Acaba? Öyle ki, olmaya devlet sokakta, bir nefes çingene gibi...

Çelişki

feyhan güver

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• İki ay önce oy kullanmamış ve seçimi kazanmamış gibi çek panpa... Bir başka seçim ayından daha, herkese merhaba...

• Türkiye sonsuz bir oy kullanma **loop**'una girdi bence. Bu bir tür lanet falan da olabilir. Yaptığımız tek şey oyları yeniden sayıp beğenmeyince yeniden seçim yapmak. Şöyle bi düşünün, 2013'ten beri tek yaptığımız şey bu.

• Ama kabul edelim kazanılan seçimin fragmanı bile güzeldi. Ankara'da yıllar sonra resmi bir bayramda da ulaşım ücretsiz oldu, Ankara Büyükşehir Belediyesi yıllar sonra **Uçan Süpürge Film Festivali**'ne sponsor oldu, Melih Gökçek döneminin incelenmesi için hukukçular atandı, vakıflara hibe edilen paralar açıklandı, makam araçları ve diğer kıyaklar ortaya çıktı, İstanbul'da ulaşım ücretlerine hatrı sayılır bir indirim geldi, su faturalarında indirim oldu falan... Fragman buysa filmi dört gözle bekliyoruz.

• Şimdi **Ekrem İmamoğlu**'na Ekrem İmamoğlu demiyorlar. "Ne diyorlar, Mahmut mu diyorlar?" dediğinizi duyar gibiyim. Yok. "**CHP adayı**" diyorlar. Gerçekten şeytanın aklına gelmez bi strateji, biz de kendisini **Kuzey orduları kumandanı Maximus Decimus Meridius** sanıyorduk. Bi bakıma öyle zaten ya, neyse...

• Didem Arslan, Ekrem İmamoğlu ile Binali Yıldırım'ı bir arada ağırlamak istediğini söylemiş; Ekremoğlu "**hay hay**" derken Yıldırım; "**bu benim tek başıma alabileceğim bir karar değil**" demiş. Bence oy kullanırken bunu aklınızdan çıkarmayın.

• Ayrıca yemek masası olan evde ajitasyon için yerde yapılan iftarı, ekonomiden sorumlu bakanın yoksul bir ailenin evinde eğreti PR'ını da hatırlayın mührü basmadan önce.

• Genco Erkal, "**hırsız, halkın verdiği mazbatayı çalandır**" demiş. Kimi sanatçıların ekseriyetle yürek yediğini görmek heyecan verici.

• Yanınız başıma bir şey gelmeyecekse, AKP'li belediye başkanının "**Rum**" iması üzerine bazı CHP'lilerin verdiği tekpiyi son derece feci buldum. "Rum" bir hakaret ifadesi değil, bir ırkın adıdır ve hangi amaçla söylendiği bunu değiştirmez. Böylesi bir "anama sövdü" tepkisi son derece yersiz ve çirkindi.

• 100 yaşındaki **Nazire Teyze**, "**Allah her şey güzel olacak diyene versin. İmamoğlu'na bakıyorum, seviyorum**" deyince vali, "**onu söyleme!**" diye atılmış hemen. Tarafsız olması gereken vali. Devletin valisi. Maaşı, muhalif ya da iktidar yanlısı, tüm vatandaşlar tarafından verilen vergilerle ödenen vali.

• **Oğuz Haksever**'in mikrofonu açık kalmış. "**Neresi yaslı be, canına okumuşsun!**" diyor. Anlaşılan Oğuz Haksever'e ayrılan sürenin de sonuna gelmişiz. O değil de, şimdi Haksever'in tüm programlarının perde arkasını merak etmiyor değilim yani.

• İçişleri Bakanı **Süleyman Soylu**, "**Erdoğan'ın ülkesinde bugün kimse korkmuyor**" demiş. "**Erdoğan'ın ülkesi**" derken? **Türkiye Cumhuriyeti** diye gelmiştik biz ama? Yannış mı oldu?

• Eski erkek arkadaşının asit saldırısına uğrayan **Berfin Özek**, "**ben bunu hak etmedim, bu benim yüzüm değil, toplumumuzun utancının yüzü**" demiş. Daha başka nasıl tarif edilebilirdi bilmiyorum... Kadına karşı şiddet vakalarına sistemli olarak göz yummanın getirdiği

sonuç bu. Kadınları dövmek, tecavüz etmek, öldürmek, yüzlerine asit atmak sıradanlaşıyor. Bir insan, başka bir insanın hayatını, geleceğini, mutluluğunu elinden almaktan zerre imtina etmiyor. "**Yapıyorum, çünkü yapabiliyorum**" kafası. Kadın özgürlüklerinde **Vahşi Batı çağı**. Çok yakıcı.

• Silahlı terör örgütü üyeliğinden yargılanan sanığın yurt dışına çıkış yasağı, **hacca gideceği** gerekçesiyle kaldırılmış. Bu ülkede onlarca insan gazeteci, yazar, karikatürist oldukları için, muhalif oldukları, iktidarı eleştirdikleri için işsiz kaldı, hapislere atıldı, pasaportlarına el konuldu. Söyleyeceklerim bu kadar.

• Kocaeli'nin Gebze ilçesindeki **Ballıkayalar Tabiat Parkı**'ndan Kuzey Marmara otoyolu bağlantı yolları projesi için 17 bin ağaç kesilecekmiş. El insaf ya, el insaf! Nerede korunması gereken bir doğal güzellik, orada bir beton projesi bitiyor. Bu alanlar yüzbinlerce yılda oluşmuş

habitatlardır, otoban kenarlarına kavak dikerek bu açığı kapayamazsınız. Bu kadar mı nefret ettiniz doğal güzelliklerden ben anlamıyorum ki.

• Yeni yapılan havaalanına uçaklar inemiyormuş. **İstanbul** üstünde kırk takla attıktan sonra belki... Uçakların bir kısmı da **Çorlu**'ya yönlendiriliyormuş. Arıların ele geçirip yeniden yuva yaptığı kısımlar ise cabası. Yau arkadaşım, neden bilimle ve doğayla gırtlak gırtlağasınız sürekli? Savaştığınız yel değirmenleri bile değil, boşluğa sallanan yumruklar bunlar. Dünyada, hatta evrende tek gerçek yasa vardır, o da **fizik yasalarıdır**. Ne kararname tanır, ne de KHK...

• Olympos Antik Kenti kazılarında doktora yapan ve kazı ekibi başkan yardımcısı olan 32 yaşındaki **Sinan Sertel**, **Kemer** ilçesinde ağaç kesme yüzünden tartıştığı bir kişi tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürülmüş. İnanılır gibi değil. **Heinrich Heine**; "kitapların yakıldığı yerde, nihayetinde insanlar da yakılır" der. E ağaçların katliam boyutlarında yok edildiği yerde de, ağaçların yaşam hakkını savunanlara kast ediliyor işte. Tarifsiz bir acı.

• Cumhurbaşkanı Erdoğan, iş bulamadığını söyleyen bir kadına "**kocan ne yapıyor?**" diye sormuş. **Ben = mavi ekran**

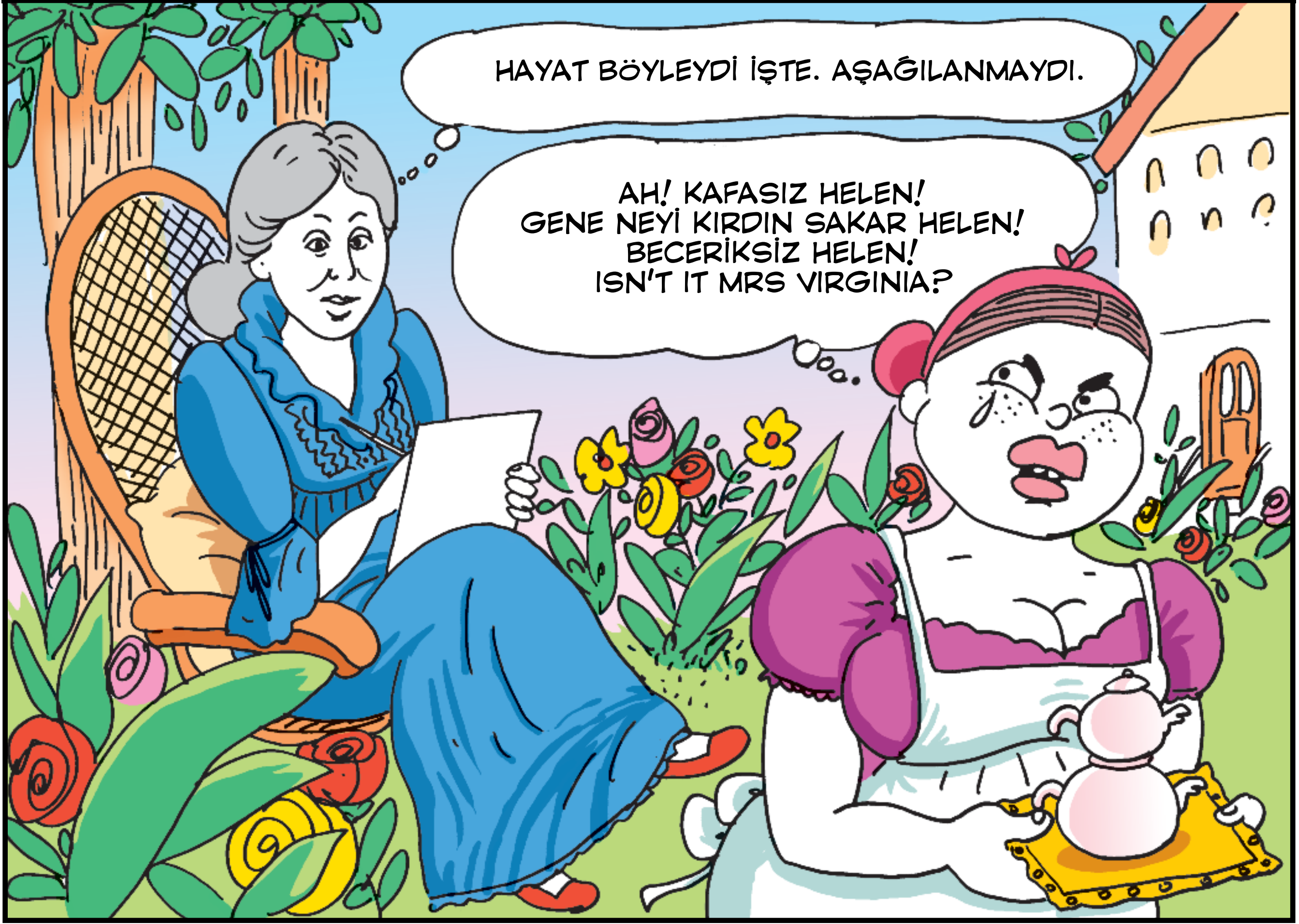
• Yazar **Sema Maraşlı**, "Annelik başlı başına dünyanın en güzel işidir. Maddi ihtiyacı olmayan kadınlara rüşvet vererek çocuklarından koparıp iş hayatına itenler o masumların gözyaşında boğulacaklar" buyurmuşlar. Rüşvet dediği **MAAŞ** olsa gerek. Merak ettim doğrusu, kendisi neden çalışıyor? Maddi ihtiyacı mı var? Ya da?

• **İranlı** şarkıcı **Negar Moazzam** solo olarak şarkı söylediği için yargılanıyor şu anda. İran'da ayrıca pek çok kadın dans ettiği ya da zorunlu başörtüsü yasağına uymadığı için ya tutuklu, ya da yargılanıyor. Uzun süreli hapis cezaları ile yüz yüzeler. Ama her şeye rağmen direniyorlar ve İranlı kadınların direnişinin asil bir tarafı var. Mollalar, ne yaparlarsa yapsınlar ne bu direnişi kırabiliyor, ne de o asaleti ezebiliyorlar. İran'ın direnen kadınlarına selam olsun!

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

• Mersin'de minibüse binen bir çocuğu kıyafeti kirli diye koltuğa oturtmamışlar. Çocuk kağıt toplayıcısıymış ve yorgunluktan yere oturup hemen uyuyakalmış. Dünya dev bir zıtlıklar ülkesi. Bazen öyle şeyler görüyoruz ki, insanların vicdanı göz pınarlarımıza doluyor. Bazen de böylesine kara vicdanlı oluyoruz işte. Vicdanın ikamet etmesi gereken yürek çeperlerimizi kara delikler doldurmuş, yuttukça yutuyor insanlığımızı. Yazık!

• İstanbul'da atık kağıt işçiliği yapan çocuk işçi plastik öğütme makinesine düşerek hayatını kaybetti bu ay... Dünya, kaldığı yerden çirkinleşmeye devam ediyor. Zira bu da yine, kimi vicdanları hiç mi hiç sızlatmayan bir vaka. Oysa bir ocağa ateş düştü ve sonsuza kadar yanacak şimdi.

• Çorlu'da çocuklarını kaybeden ailelere "**daha gençsiniz, bir daha yaparsınız**" denilmiş. Dilim tutuldu. Buz kestim. Utanamadım bile! Vicdan eğer insan olsaydı, şuan kendini bi köprüden atmıştı.

• Burhan Kuzu, sanatçıların İmamoğlu'na desteklerini açıklamaları nedeniyle şaşkınmış. "Türkiye'nin her yerine son teknoloji ürünü kültür merkezleri, opera ve bale salonları yaptık. Sanatçılar yatıp kalkıp Erdoğan'a dua etmeli" demiş. Yaptınız ya... Bağımsız ve eleştirel sanatın yasaklandığı, özgür düşüncenin öcü muamelesi gördüğü, sadece methiyelere yer verilsin diye pek çok sanat hapishaneleri inşa ettiniz.

• Yıldırım da o sanatçılar için "**onların kariyerine zarar verir**" demiş. Tek bir şey sorucam yaa, **sebep?** Gerçekten. Burası özgür bi ülke değil mi? Demokrağsi değil mi??

• AKP'li belediyenin 100 bin liralık pastırma faturası bulunmuş. Çok afedersiniz ama **OHA!** Kilo kilo pastırma mı yediniz naaptınız ya? Kayseri size çalışmış zannımca.

• Son işsizlik rakamlarına göre, Türkiye'de her 4 gençten biri işsiz! Bu durumda 3 çocuk değil, 4 çocuk yapın da bari birinin işi olsun, değil mi ya.

• **Yeni Şafak**'a göre **Trakya**'da 20 trilyon metreküp doğalgaz bulunmuş. Belkim şu meşhur **kara delik** Trakya'dadır ve doğalgazdan oluşuyordur la. **Lüleburgaz**'da annemlerin evinin karşısında da birkaç yıl önce doğalgaz bulunmuştu. Meğer kara delikle komşuymuşuz. Naber komşu? Bu gün de yutmayacak mısın bizi?

• Tüm interneti sallayan ve viral olan **Katelyn Ohashi**'nin dinamik jimnastik gösterisini hatırlıyor musunuz? Hani tam puan aldığı o gösteriyi? Ohashi'nin daha önce çeşitli antrenörler tarafından geri çevrildiğini, "**şişman**" olduğu ve "**bir file benzediği**" gerekçeleriyle reddedildiğini biliyor muydunuz? Ohashi, "**asla vazgeçme!**"nin ete kemiğe bürünmüş hali adeta. Bir kez daha bravo Ohashi. Hatta bu kez sonsuz kere bravo!

• Slavoj Zizek'in herkesin paylaşıp durduğu **Game of Thrones** analizini okudum. Genel olarak katılıyor olsam da, özellikle **Daenaerys Targaryen**'la ilgili kısıma hiç ama hiç katılmadığımı belirtmek istiyorum. Dany, **Valeria**'nın binlerce yıllık zulüm imparatorluğunun çeşitli dengeleri neticesinde kara büyü ile bir tür kitle imha silahı ve korku salma mekanizması olarak yarattığı ejderhalarla, dünya halkları için her zaman açık bir tehditti. Ben ejderhaların **Ak Gezenlere** karşı gerçekleşecek savaşta ölmesi gerektiğini düşünmüştüm başından beri. Yaşadığımız dünyadan da biliyoruz ki; mutlak güç zehirlidir! Ve ayrıca, mental olarak hazır olmayan bir halkın üstüne gelen devrim de devrimden çok bir felakettir. Devrimleri halklar yapar, liderler dikte etmezler! Sadece **ABD**'nin ya da sadece **Rusya**'nın hiçbir anti gücü bulunmayan kitle imha silahlarına sahip olduğu tek kutuplu bir dünya hayal edin. Böyle bir dünyada gerçek adaletten ve özgürlükten bahsedilebilir mi? İşte bu yüzden ya ejderhaların ya da Dany'nin ölmesi gerekiyordu, nitekim de öyle de oldu. Zizek'in tezi, Dany'nin sahip olduğu mutlak ve sınırsız güç karşısında akli dengesini koruyacağı varsayımı üzerine kurulu. Bense beşere güvenmemeyi seçenlerdenim sadece.

• Westeros'u bir kenara bırakıp **Türkiye**'ye dönecek olursak; kendimizi gene bir başka çalkantılı Haziran ayının ortasında buluveriyoruz. Haziranın, yani Gezi Eylemlerinin kıvılcımlandığı ayın. Haziranın, Gezi Parkını vermediğimiz, sokakları inlettiğimiz ayın. Şimdi de İstanbul'u yeniden kazandığımız ay olacak Haziran. Çünkü her şey çok güzel olacak! Esen kalın.

BAYRAM TATİLİ

BETÜL YILMAZ

OOO GENÇLER HOŞGELDİNİZ HEMEN SARKACIMLA ARANIZDAKİ ENERJİ UYUMUNA BAKACAĞIM SİZİN HIMM.. SOL'A DÖNÜYO NEGATİİF ÇIKTI BAK!
?!!

AMA NEYSEKİ HER DERDE ÇARE HOMEOPATİ VAR ALIR MIYDINIZ Bİ DAL!
ŞILAPSSS
AAA

YA DA NEFİS NEFES TERAPİM VAR. ÇAKRALAR AÇILIR HIIM-MHH!
HEP BURUNDAN
ŞAKİN
DERİN

FROOPPE
O NE YA?!
BUNU BİLİYORUM REİKİ ATIYO KAÇ!!

ÇIN VİYUUUuuu
NEYSE BURASI SAKİN GALİBA
EVET GOOD VİBES'LA GÜN BATIMINI İZLERKEN SAKİNLİK KAÇINILMAZ!!!

Organik Kız Kurusu

Bana Teyze Dediler...

Itır Bağdadi

Yazın yaklaşmasıyla bir korku sardı beni. Kışın aldığım kiloları vereyim diye spor salonuna yazılmalar, "yok ben almayayım diyetteyim" diye ikramları reddetme çabaları, "ayyy bu kaç kalori" diye restoranları delirtmeceler, botoks fiyatlarını kur dalgalanmaları nasıl etkiledi diye piyasa araştırmaları derken, pek çok kadının da kabusu olan bikini sezonu yaza neredeyse girdik. Tabii ben ve hemcinslerimin bir kısmı bunu yaşarken yaşıtlarımız olan erkek arkadaşlar, benim yakın çevremde yaptığım gözlemler sonucunda anladığım kadarıyla erkeğin şanı göbeğidir felsefesiyle gelsin pideler, kumrular, gitsin kebaplar ve mantılar takılmakta. Ben ise kilo ve squatlara bağlı popo yarı çapı ilişkisi üzerine bilimsel ödül kazanacak hesaplar yaparken her yıl sayısı biraz daha artan beyaz saçlarım gözüme çarpınca, hafif bir 40'lı yaş yüzleşmesi yaşamakta olduğumu itiraf etmeliyim.

Ne ara genç market çalışanlarının ablası, pazardaki esnafın yengesi, bayram harçlığı bekleyen miniklerin teyzesi oldum tam bilmiyorum ama teyzelik mertebesi ve yanında getirdiği tüm cinsiyetçi beklentileri cümleten reddediyorum.

Yaşlanmak cinsiyetçidir, kadın ve erkek için aynı işlemez. Bir kadın "teyze" kıvamında anılıyorsa artık eski çekiciliği, doğurganlığı ve güzelliği toplumun gözünde azalmıştır. Yapılan akademik araştırmalar iş yerinde bir kadının yaşlanmasıyla onun fikirlerinin eskisi kadar sorulmadığı, iş yükünün çaktırılmadan başkalarına dağıtıldığı ve genç çalışanlara göre işyeri hiyerarşisinde daha yavaş ilerlediğini göstermekte. Bunları engellemek için kadınlar yaşlanmanın izleri olan kırışıkları, kiloları ve beyazlayan saçları örtme ve yok etme eylemlerine daha fazla para harcamakta. Kadın ve erkek arasında bir ücret uçurumu olduğunu düşünürsek, kadınlar daha az aldıkları maaşların daha büyük bir kısmını yaş aldıklarını gizlemek için kullanmakta. Botoks, dolgu ve diğer estetik işlemlerdeki talep patlamalarını bu çerçeveden değerlendirdiğimizde altında yatan sebepleri anlamak çok da zor değil.

Bir taraftan kadınların yaşlanması aşağılayan toplumsal bakış açısı diğer taraftan da onları yaşlanma karşıtı ürünlere iten tüketici kültür. 1990'lı yıllarda üçüncü dalga feminizmin öncülerinden Naomi Wolf bu konuyu "Beauty Myth" (Güzellik Efsanesi) kitabında detaylı bir şekilde incelemişti. Wolf'a göre kadınlar politik ve sosyal hayatta güçlendikçe ideal güzellik kalıpları geliştirilerek önlerine yeni bir set çekildi. Bu ideal kalıplar bizleri beslenme bozukluklarına, estetik ameliyatlara, fiziksel takıntılara ve yaşlanma korkusuna itiyor.

Aynı çizgiyi devam ettiren aktivist yazar Ashton Applewhite'a göre yaş ayrımcılığı bir grubun yaşı yüzünden baskılanması veya yok sayılmasıdır ve yaş ayrımcılığı kendini farklı şekillerde göstermektedir. Mesela bir kıyafetin bir kadının yaşına uygun olmadığını söylemek, veya bir işi birinin yaşı yüzünden yapamayacağını iddia etmek hep yaş ayrımcılığına girmekte. Birinin kapasitesine ve kim olduğuna göre değil tamamen bulunduğu yaşa göre değerlendirmek bir ayrımcılıktır.

Yaş ayrımcılığının aynı zamanda cinsiyetçi bir boyutu da vardır. 2017 yılında Neumark, Burn ve Button tarafından yapılan bir araştırma iş yerinde erkeklerin yaşlandıkça daha değerli ve yetkili olarak görüldüklerini göstermekte, kadınların ise güvenirliklerinin her yeni yaşla azaldığını açık bir şekilde sergilemektedir. Aynı durum medyada da söz konusudur. Kadın oyuncular yaşlandıkça rolleri anne rollerine indirgenmekte ve aşk dolu sahneler daha genç kadınlara verilmektedir. Erkeklerde ise yaş o kadar da fark yaratmamakta – bakınız George Clooney ve Ben Affleck gibi erkeklere. Geçen yıl 88 yaşındaki Clint Eastwood bile sevişme sahnesi olan bir film çekti. Kadınlar ise Hollywood'da 40'lı yaşlarına gelince endüstrinin standartlarına göre son kullanım tarihlerini geçmiş oluyorlar. Bu duruma dikkat çekmek için bir kaç yıl önce Amy Schumer "Last Fuckable Day" adında kısa bir komedi skeçi çekmişti. RTÜK ayarında bir çevirmeyle "Son Gideri Olan Gün" diyeyim, siz anlayın... 50'li yaşlarında olan ünlü kadın oyuncular Julia Louis-Dreyfus, Tina Fey ve Patricia Arquette Hollywood'da son giderleri olan günü kutluyorlar ve artık anne, istenilmeyen kadın, ve kötü giyinen teyze rolleri için hazır olduklarını söylüyorlar.

Kadınlar yaşlandıkça onları bu şekilde değersizleştiren bir toplumda yaşı ilerlemiş kadınların katkılarını ön plana çıkarmanın önemli olduğunu düşünüyorum. ABD'de Başkan Trump'a kafa tutabilen ve onu geri adım atmaya zorlayan Temsilciler Meclisi'nin Demokrat Başkanı Nancy Pelosi 79, Hillary Clinton 71, ABD Yüksek Mahkemesi'nin en eski ve etkin üyelerinden Ruth Bader Ginsburg 86, Kraliçe Elizabeth 93, Meral Akşener 62, Filiz Kerestecioğlu 58, Fatma Şahin 52 yaşında. Ajda Pekkan'ın tam yaşını bilen yok, ama onun da etkileri tartışılmaz.

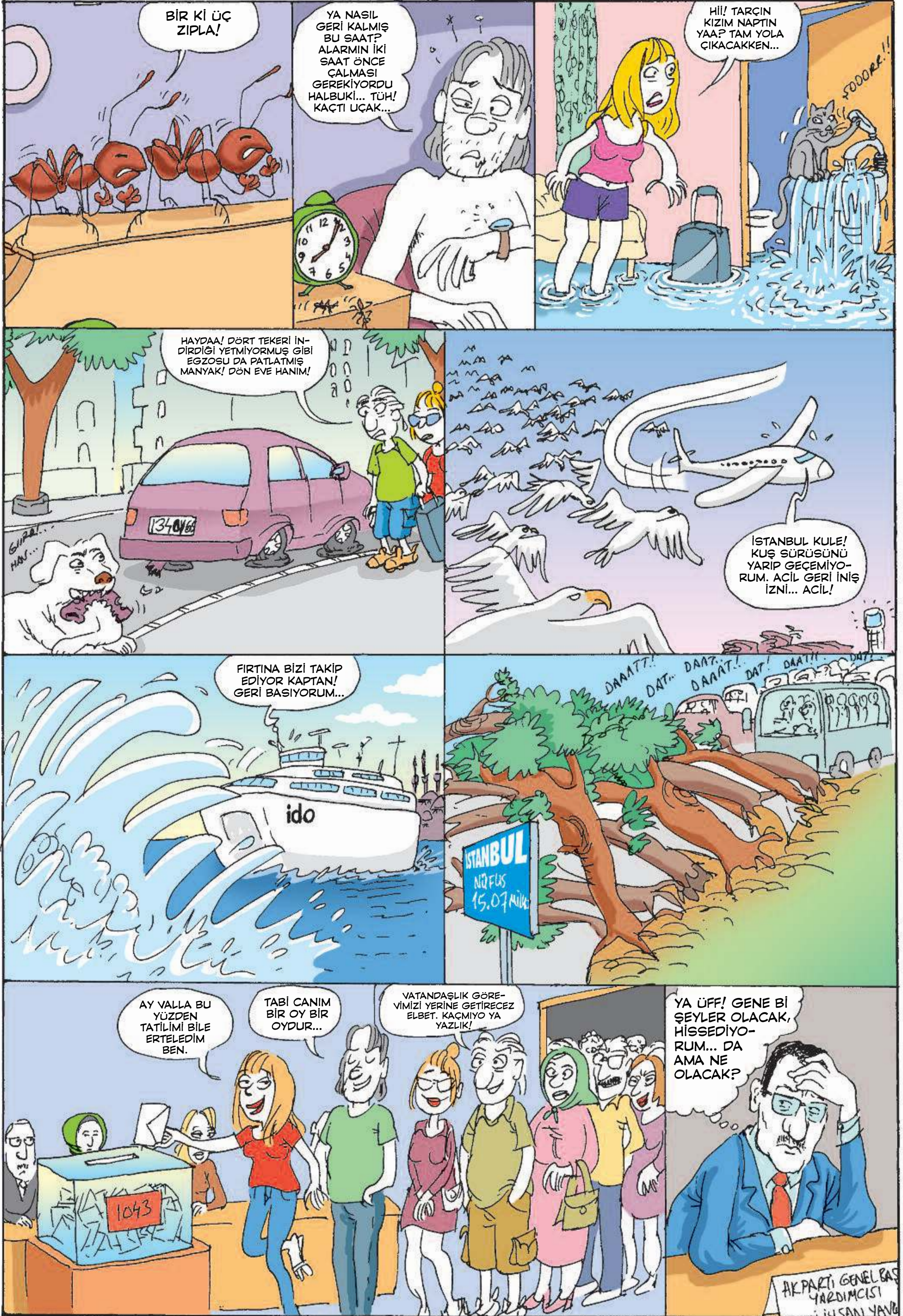
Üstelik tarih araştırmaları insanların tarihte gelişmesini ve daha uzun süre hayatta kalmasını sağlayan unsurun büyük anneler olduğunu gösteriyor. Büyükanne hipotezi olarak bilinenen bu teori, kadınların yaşlandıkça doğurganlıklarını yitirmiş olsalar bile torunlarına bakarak onların yaşamalarını ve sosyalleşmelerini sağladıklarını göstermekte. Kadınlar yaşlandıkça onları değersizleştirenlere iletin paşa dedemiz değil, paşa nenemiz sayesinde hayattayız.

Elif Üzdü

BİŞEYLER OLUYOR

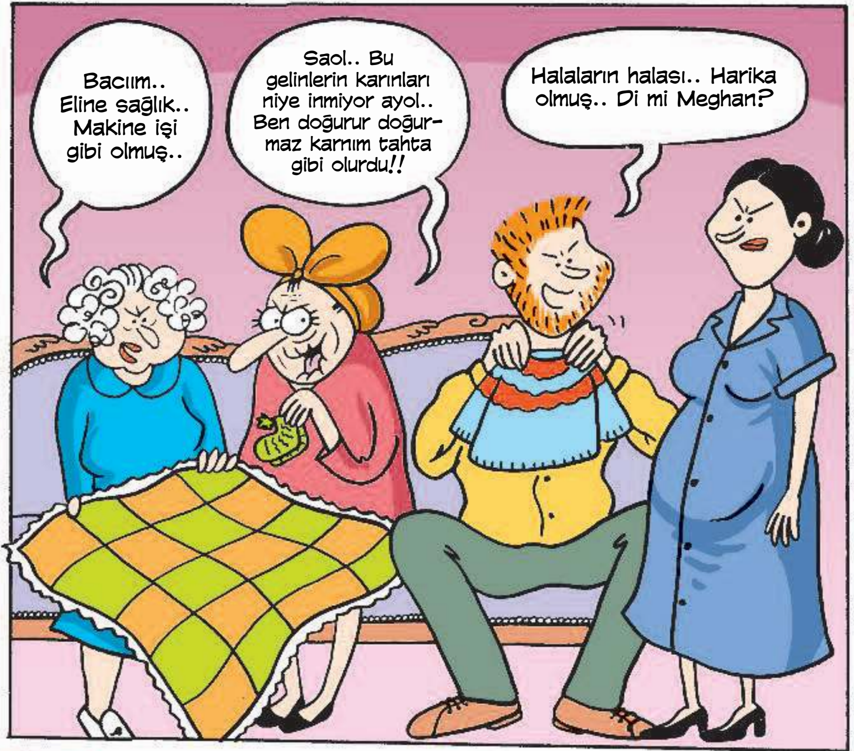

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

Feticiğim, bu Archie'nin dadısı Suzanne.. Bu da düşes Fetiye kızım.. Bebekle de ilgilenecek sakın işine karışma!! Suzanne yakın dövüş tekniğinde uzman bi karateci Feti..

Tuzliim de kokmasın.. Kara kuşakla mı bağlicak bebeğin altını!!

6 dil biliyor.. Çocuk bakımı mezunu..

..hıhhh gelmiş... yine mi çirkiniz yine mi çalı?!

Çok okuyan mı bilir çok bakan mı acabası? Gramerle besler bu çocuğu!!

Suzan mısın nesin, al şu murt ve gül damlası yapraklarını güzelce kurut.. Sonra halis zeytinyağıyla ve tuzla karıştırıp bebeğe sürüceez ki büyüyünce teke gibi kokmasın..

Ahhh ahhh şimdi ortaçağda olmak, şu karıyı cadı diye meydanda diri diri yakmak vardı.. Büyü de işlemedi dal bacaklıya!!

Hoppalaaa hoppalaaa hoppalası var bunuuun, bey babasııı var bunuuuun, kitli sandık içinde nişanlıııısııı var buunuuuun!!

?!?

Gazı var bu çocuun ayol..

Fetiye'nin Vilyım'da da Hary'de de emeği çok.. Karışma!

...

Nedir bu kocakarı adetleri arkadaş?! Kendi kafama göre büyütemeyecek miyim çocuğumu?

Aynen yeaa..

Haklısın kızım! Konuş.. Bunlar eğitilmezdir!

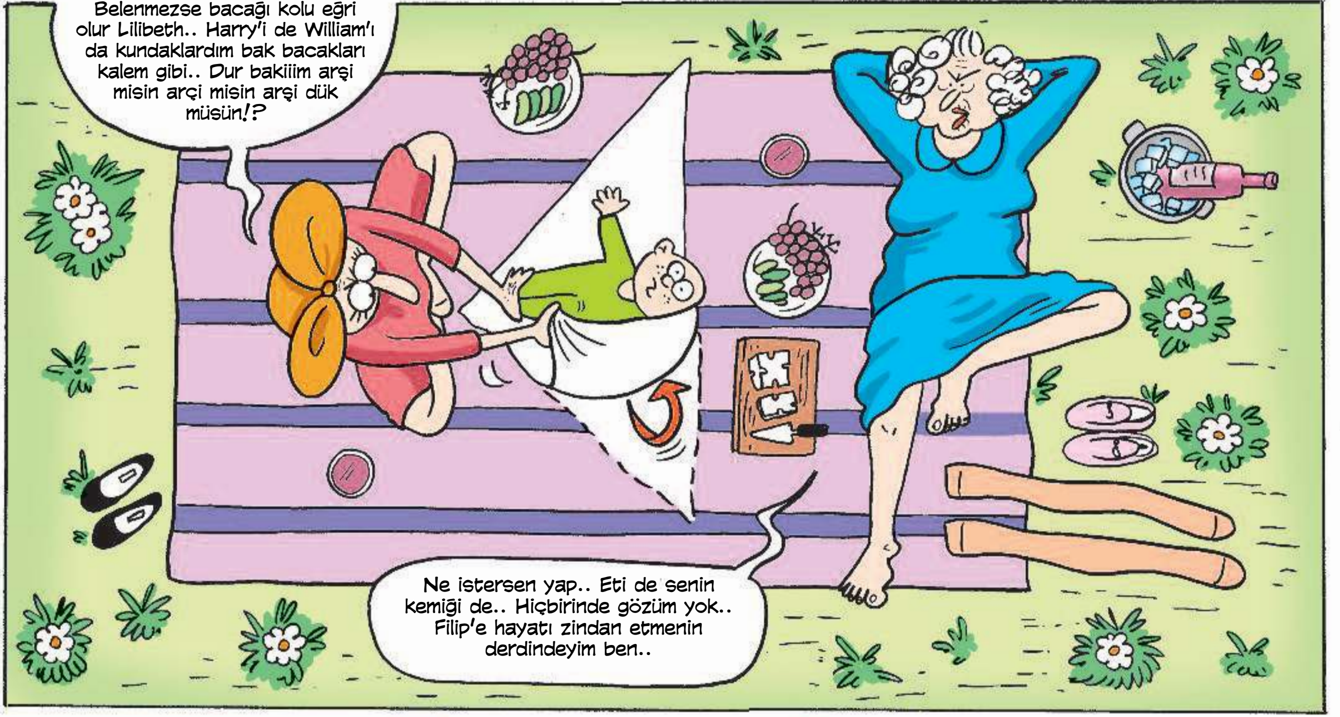
Ben bu aileye modern olmayı öğretemedim..

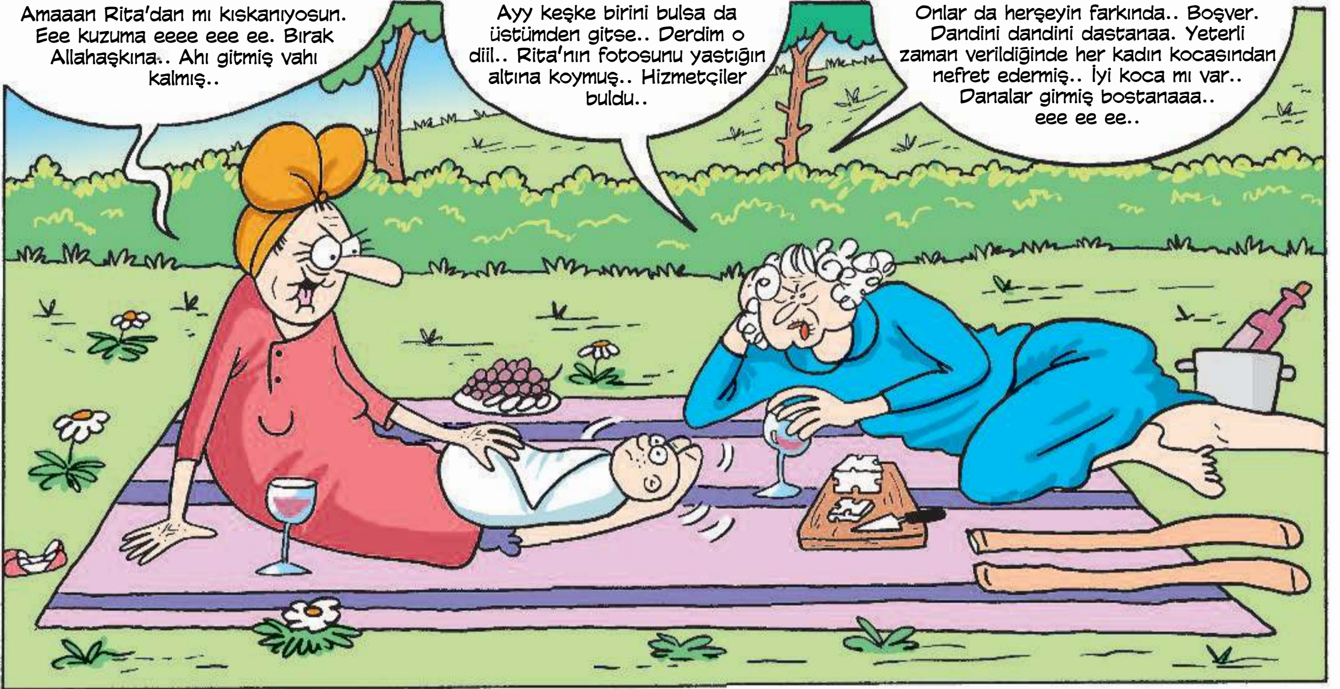
Lilibeth.. Neler görüyorum.. Kimler kimlerle beraber.. Sarmısağı gelin etmişler 40 gün kokusu çıkmamış!!

Bize gelenin gözü açılıyo bacım!

PIT PIT

PIRT PIRT

Belenmezse bacağı kolu eğri olur Lilibeth.. Harry'i de William'ı da kundaklardım bak bacakları kalem gibi.. Dur bakiiim arşi misin arçi misin arşi dük müsün!?
Ne istersen yap.. Eti de senin kemiği de.. Hiçbirinde gözüm yok.. Filip'e hayatı zindan etmenin derdindeyim ben..

Amaaan Rita'dan mı kıskanıyosun. Eee kuzuma eeee eee ee. Bırak Allahaşkına.. Ahı gitmiş vahı kalmış..
Ayy keşke birini bulsa da üstümden gitse.. Derdim o diil.. Rita'nın fotosunu yastığın altına koymuş.. Hizmetçiler buldu..
Onlar da herşeyin farkında.. Boşver. Dandini dandini dastanaa. Yeterli zaman verildiğinde her kadın kocasından nefret edermiş.. İyi koca mı var.. Danalar girmiş bostanaaa.. eee ee ee..

Oyy kurban olsun Fetiye halası..Uyudu.. Dükkanda işler nasıl? don stokları dolu mu?
Fetiye, telefonda söylemek istemedim.. Dedektifler geniş çapta araştırıyo.. Dükkan soyuldu bacım!

Neeeeee!! Soyuldu mu!!

SÜRECEK

atilla atalay

SIDIKA

FÜZE KRİZİ

- Sıdıka kız hayırdır inşallah. Ben var ya, beş gecedir aynı rüyayı görüyorum. Bu gece deney yapiim diye salonda yattım. Yine aynısını gördüm...

- Bence sen daha henüz göreceğin rüyanın tanıtımlarını izliyosun anne. Asıl rüyayı bugün yarın görürsün merak etme.

- Kız kimseye sööleme de S-400 füzesi görüyorum ben rüyamda...

- İhihi... Nası yani, gerçekten es dört yüz füzesi mi görüyon rüyanda anne... İyi de niye kimseye söölemiyoruz?

- Kız, kadın kısmısı rüyasında füze görür mü? Laf çıkar... Ayıptır söölemesi canı bişey çekiyo zannederler... Halbuki haberleri seyredip yatıyorum ondan oluyo heralde... Bi kere daha bööle olmuştu Susurluk Skandalı ilk patladığında da aynı rüyayı üç kere üstüste gördüydüm. Karanlık suratlı adamlar alıp abini götürüyolardı... Figür **suçlusuymuş.**

- Yanlış görüyomuşsun sen o rüyayı anne... Henüz figür suçu diye bişey yok. O fikir suçudur.

- Manyaklaşma kız... Tamam rüya dediğin azcık saçma olur da, okadar diil artık... Abinin fikri mi var ki suçu olsun? Erkek çocuğu, başını belaya sokmasın diye fikirsiz yetiştirdik onu biz... Eööö. Du bakiim... Fitbol, karı kız, araba... Üç ... Üç etti di mi? Üç tane fikri var... Ondan da zarar gelmez adama...

- Bi de sayısal loto var şu sıralarda. Herkes gibi abim de olan aklını onunla bozdu... Bu durumda toplam dört fikri var ki. Abim için fazla bile... Esasen madem fikirsiz yetiştirmek için bi çaba sarfettiniz. Bari bebekken bıngıldağına iki üç kez çekiçle vursaydınız. Hepten geri zekalı bi birey olurdu. Tam sizin ve bazı yöneticilerin istediği gibi...

- Kız ööle ukela ukela konuşma anneyle edepsiz. Bütün gün evde dizimin dibinde oturmasan örgüt üyesi felan zannedicem seni... Bi daha ööle yöneticiler hakkında ileri geri konuştuğunu duymiyim diline ateş ederim...

- Tamam bu konuyu kapatalım anne... Türkiye seninle gurur duyuyo Safiye Saka... Naapalım, düşünürlerimizle sanatçılarımız ve bilim insanlarımızla fazla gurur duyamıyoruz, geriye bi tek, hot zot edenler, olur olmaz ateş saçanlar kalıyo...

- Hadi hadi çok konuşma. Canım isterse dahi bi oğlan doğururdum ben. Kendi ağzınla söölüyosun bak, bu memleketin kimlerle gurur duyduğu ortada. Kara jipli, beli silahlı kıl topağı mafyacı ayılar, şarkı söölediğini zanneden bazı malak karılar, teptikleri topla kafası aynı zeka düzeyine sahip kimi fitbolcular ve tabii karnına yalan yuvalanmış bazı siyaset esnafı cemiyetin en saygın üyeleri... Zekii bi abin olsaydı, bu yaşını göremeden ya kendini vururdu, ya da hapisaneye veya akıl hastanesine ziyarete gidiyo olurduk... Bak şimdi ne kadar mutlu. Fener bi gol atınca dünyalar onun oluyo.

- Geçen berabere kaldığımızda mahzunlaşmıştı ama... İhihi... Yenilgileri ise anlatamiycam. Peyniri elinden alınmış deney faresi gibi ızdırap çekiyo yavrucak...

- Dalga geç bakalım sen abiyle... Allaha bin şükür sağlıklı bi çocuk... Parasını da kazanıyo az çok... İstediği kadar peynir alır kendine...

- Maşallah... İşte ben de onu diyorum bebekken bıngıldağına sert bi cisimle vursaydın daha da mutlu ve sağlıklı olurdu yavrucak...

- Çok konuşma kız. Kendisi anormal diye kıskanıyo abisini. Beren Saat- Kenan Doğulu evliliğini yakından izlemeyi reddeden, Demet Şener - İbrahim Kutluay boşanmasına ilgi göstermeyen başka bi ev kızı var mıdır hayatta acaba.

- Eh bu konudaki hassasiyetimi kabul ediyorum anne. Naapiim katlanamıyorum bööle röntgenci paçozluklara... Milyar dolarlık kameraları, stüdyoları toplayıp beynimizin kıvrımlarına deli saçması yarışmalarla röngencilik ve tek taraflı haber kaydetmeye çalışıyolar. Biz bu geyiklere takılıp kalıyoruz ama, eloğlu Mars'tan el sallıycak... Az soona...

- Peh... Farklı ya bizim kızımız... Entel ya... Sıdıka Saka... Afedersin elit bi insan... Kaltak.

- Eh bana manyak muamelesi yapıyosun ama. Sen de "afedersin elit bi insan" sayılırsın kız anne. Rüyamda es dört yüz füzesi gören ben miyim?

- Hele bi gör... Rüyana girer de kırarım ben senin o kafanı, edepsiz karı...

- Ama çok saçma anne yaa. Niye bana vuruyosun ki? Durduk yere füze krizi çıktı fakiranemizde...

- Bak hala ne diyo. Sus kız bi duyan olucak. "Füze füze" diye kriz geçiriyo kadın diycekler. Sus dedim, bu cemiyetin aklı orasında. Her şeyden kötü bi mana çıkarırlar şimdi...

Bitmiyor... 2018 yılında Türkiye'nin 81 ilinden 67'sinde kadın cinayetleri yaşandı.

B. Yıldırım: "Çaldılar demeye mecburdum."

İstanbul Zeytinburnu'nda çocuğu ikinci sınıfta okuyan bir veli, verilen İngilizce ödevinde domuz resmi bulunduğu için şikayetçi oldu. Zeytinburnu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü de okul müdüründen 'inceleme' yapılarak izahat verilmesini istemiş!

İlgi : 24/05/2019 tarihli
Kurumumuz ile
belirtilmiştir;
ingilizce ödevi verildi şikay
Bilgi ve konu
bitimine kadar Müdürlüğ
hususunda gereğini rica ed

AT THE FARM

Ülkenin dört bir yanından pedofili fışkırıyor.

24 Haziran'da Silivri'de görülecek Gezi davası soruşturma dosyasından: "Göstericiler ile polis memurları arasında çiçek dağıtma olayları yaşanmıştır.

24 Haziran seçimi yaklaştıkça Ekrem İmamoğlu'na yapılan akıl ötesi bel altı vuruşları çoğalıyor. Televizyon konuşmaları yeniden montajlanıyor. Halkla konuşmaları çarpıtılıyor. Yandaş basında servis ediliyor.

İki haftada beş gazeteci saldırıya uğradı.

AKP'liler "Ekrem İmamoğlu" adını söylemek istemiyor.

BAYAN YANI AKTÜEL

Erdoğan, EYT mağduru "İki üniversite bitirdim ama işim yok" diyen kadına "Kocan çalışıyormuş işte, gördün mü" dedi.

Açlık sınırı 2 bin 124 liraya, yoksulluk sınırı 6 bin 918 liraya yükseldi.

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül vs. Damla

Ödemle Savaşanlar Derneği Başkanı'ndan hepinize merhaba.

Şunun şurası 4.kez size merhaba diyorum ama az çok anlamışsınızdır belki ne kadar uyumsuz ve huysuz olduğumu. Her şeye karşı bir savaşım var. İyi ya da kötü. Atalarım Amazon'du sanırım. Bu kadar savaşçı olmamın başka bir nedeni olamaz.

Ödem evet, ödem bulaşıcı bir olay. Olay tabi ki, çünkü bir kadının "üfff yine ödem doluyum" demesinin ardından akabinde tüm kadınların "yaaa bende de ödem var ☹" demeleri kaçınılmazdır. "Olsun siz ödemli de güzelsiniz!!!" diyen bir cengaverin çıkacağı günü umutla ve heyecanla bekliyorum. Bittabi ödem bendeyken çok kötü bir şey oluyor. Yumuk ellerim birden aslan patisine dönüşüyor. Açıyorum, açıyorum, kapatamıyorum. Yükselenim aslan demiş miydim?

Ödem bir, polen iki.

E HANİ BAHAR GELMİŞTİ?

Havaların birden soğumasıyla birlikte, yeşeren umutlar da mı söndü ne oldu, bir şeyler oldu ama anlamadık.

Öyle bir şey oldu ki, polenler bile yok ortada. Öyle bir şey yani. Bu zamanlarda normal şartlarda polenlerin yüzümüzü gözümü kaşındırması, "alllerjiden ölüyom" dememiz falan gerekirdi. En sevdiğim geyiktir bu da "polenler var ya, mafoluyom". Polenlere kurban ol sen. Bakın, gerçek alerjiklere tek lafım yok. Ama ilgi sömürgenleri polenleri de sofralarına meze etmesi canımı sıkıyor.

ECENUR SABAK

mail: ecenursabak@gmail.com
instagram: instagram.com/cnrehs

Polenlerin asli görevleri var, onlar çalışacak ki bizler meyve sebze yiyelim, yeşillikler içinde yaşayalım. Yani, yaşatırlarsa.

Polen ve ödemlere dokunmayın lütfen. Başka klişeler ve bahaneler bulmanın zamanı gelmedi mi?

KEDİLER DE BEBEKTİR

Grace Kelly'den bozma Meghan Markle sonunda doğurdu. O doğurmadan ben zaten dokuz doğurmaya başlamıştım. Hamileliğini tüm Royalseverler olarak hep beraber yaşadık çok şükür. O elini ne zaman karnında görsem, benim de elim göbeğime doğru yol alıyordu. Durduramıyordum.

Ama bu Meghan –eğer doğru ise- kedisinin ismini oğluna koymuş. Archie! Aferin kız sana atarlı elti! Doğruysa takdir ettim, değilse de kedi beslediğin için başka bir şekilde takdir ettim.

İnşallah gaza gelip ben de ilk bebeğimin ismini Zeytin koymam. Ay hayır, zeytin de yemiyorum ki, hiç sevmem.

Neyse ya, her şey çok güzel olacak. Biz ona bakalım.

Kaynana

feyhan güver

Sigaralar Kimin İçin Yanıyor?

yaseminolur@yahoo.com
YASEMİN OLUR

"Sigarayı bıraktığı için öldü." dedi kalabalıktan birisi. Sonra elindeki helva tabağındaki son lokmayı da kaşıklayıp arkasına yaslandı. Sağa sola bakındı, bir gelen olup da alır mı elindekini diye. Gelen olmadı. Fakat şimdi herkes elinde tabakla bekleyen bu adama bakıyordu. Ne diye böyle bir şey söylemişti ki? Tabaklı Adam bakışlardaki soruyu aldı, elindeki tabağı azcık ötesindeki vitrinde duran bibloların önüne bırakıp, sesine de biraz hüzün katarak anlatmaya başladı.

- Ben on bir, Vedat da dokuz yaşındaydı. Nur içinde yatsın!

Kalabalık: (Uğultular) Amin!

-O yaşlarda işte, bir gün, Kasap Kürşat Ağa vardı ya hani! (Kalabalıktan bunu bildiğini onaylayan sesler yükseldi.) O Kürşat Ağa'nın dükkânının önünde oturuyoruz. Ne olmuşsa artık, öyle etrafa bakınıyoruz. Sonra Kürşat Ağa dükkânın kapısının önüne çıktı. Hatırladınız mı nasıl da kocamandı? (Kimseden ses çıkmayınca Tabaklı Adam lafı dolandırdı.) Belki bana öyle geliyordu o vakitler. Kapının önüne çıkınca sigarasını yaktı. Vedat'la ben kaldırımdaki kamyonetin kasasının arkasında yere oturmuş, kasanın altına saklanan kediyi seviyorduk. Bir gözümüzle de Kürşat Ağa'yı kesiyorduk ama o bizi görmüyordu. Kapıya çıkmış sigara içiyordu. Görkemli adamdı doğrusu. Elinde sigarayla bir kasılması vardı. İçten içe onun gibi mi olmak istiyorduk artık, ne? Sonra ne olduysa bir kadın geldi, böyle minileri çekmiş, kıvıra kıvıra… Kasap dükkânından içeriye girdi, bir bacağının arkasında da kocaman bir et beni. Yerdeyiz ya, bakmadım hiç yüzüne, şimdi çıkaramıyorum kimdi. Kürşat Ağa sigarasından daha iki nefes almamıştı ki sigarayı olduğu gibi kaldırıma atıp, ayağıyla ezmeden hemen kadının peşinden dükkâna geçti. Dükkâna girmesiyle kapıyı kapayıp ,"AÇIK" tabelasını "KAPALI"ya çevirmesi bir oldu. Attığı sigara da tam dibimize düşmüştü! Cimri adamdı da. Öyle daha iki nefes almadığı sigarayı atacak bir adam hiç değildi. Ben hâlâ yerde yanmakta olan sigaraya bakarken, bir taraftan da kediyi okşuyordum. Vedat o sırada kalktı, dükkânın kapısına gitti, bir süre içeriyi izledi. Çok cingöz çocuktu. Sigarayı almayı kafaya koymuş, belli ki etrafı kolaçan etti. Çok yazık oldu… Çok genç gitti çook! Neyse işte, sonra yerdeki izmariti alıp koşmaya başladı. Ben de kediyi mediyi bırakıp gittim tabi peşinden. Hemen arka sokaktaki inşaatın oraya vardık. Vedat, ilk gördüğü duvarın dibine çöküp başladı sigarayı içine çekmeye. Sanki ikimiz de birisi sigara atsın diye beklermişiz. Bir öksürdü önce, sonra öksürüğün üzerine dumanı daha da çekti ciğerine. Derken bana verdi sigarayı. Ben de öksürdüm. Ondan aşağı kalmayayım diye ben de ciğerlerimi acıta acıta çektim dumanı içime. O günden sonra bir daha da her paramızla sigaraya dadandık işte. Kaç kişi bu merete dokuz yaşında başlar? Sokaktaki sahipsiz tayfa belki… Kaldı ki biz de o kadar it kopuk değildik. Sahipsiz sayılmazdık yani. Tütünü seviyorduk biz. Dumanı seviyorduk. Vedat sessiz adamdı bilirsiniz.(Kalabalıktakilerde bu cümleyi onaylayan baş sallamaları görüldü.) Sonra işte ne olduysa gripten mi ne doktora gitmiş, adam sigarayı bırakmazsan ölürsün mü demiş ne… Tam da anlatmadı rahmetli. Hâlbuki günde iki paket sigara içen adam sigarayı bırakırsa ölür.(Sözün burasında sinirlenip biraz da bağırdı Tabaklı Adam) Vücudu arar o zehri! Arar! Arar! Vedat hiç kırk sekiz yaşında ölecek adam mıydı? Hem de kalpten?!(Sitemli hareketlerle savunmasını bitirip arkasına yaslandı.)

Kalabalık, "Tabaklı Adam'ın Savunması"na ikna oldu sanki. Pek de ses çıkarmadan bu savunmayı onaylayan kafaların yukarı aşağı sallanışları ortamı hareketlendirdi. Olabilirdi gerçekten de böyle bir şey. Akıllarında buna bilimsel bir kılıf uydurmaya çalışan bir iki kişi de konuyla ilgili lafa karışacak gibi olmuşken Tabaklı Adam yerinden kalktı. Şöyle bir pencerelere bakınıp balkonun kapısını arandı. O sırada taziye için gelenleri kapıda uğurlayan Vedat'ın annesi onun ayakta sağa sola bakındığını görünce, Tabaklı Adam'ı da çok iyi tanıdığından onun maruzatını anlayıp eliyle onu yanına çağırdı. "Balkona çıkacaktım." diye açıklama yaptı Tabaklı Adam, hem de hiç gereği yokken. Vedat'ın annesi, ona mutfağı gösterip, burada iç ne içeceksen oğlum, diyip içerideki diğer kadınların yanına gitmek üzere arkasını döndüğünde, Tabaklı Adam sigarasını ağzına götürüp çakmağını çaktı. Sigaradan çektiği ilk dumanı savururken, koridor boyunca ilerleyen yaşlı kadının eteğinin altından gözüken et benine uzuuun uzun baktı.

Desen: Zeynep Aytaç

Ait olmak...

Ülkelerini terk edip yepyeni yaşamlar kurmak zorunda kalanların çocukları, çocukların çocukları, çocuklarının çocuklarının çocukları... Sürekli arada derede hissetmek... O kültürden bu kültüre... Yapmalar... Yaplar... Olmalılar... Olmamalılar... Birbiriyle örtüşmeyen, hatta kimi zaman birbiriyle çelişen... Doğrunun bir türlü doğrulanmadığı yaşamların içinde tökezlemeden ilerlemeye çalışmak...

Ait oldum
Sahip oldum
Sahibi olduğum için ait oldum
Sahip olunduğum için ait oldum
Olmak
Olamamak
Oldurmak
Olmak zorunda kalmak
Neye?
Nereye?
Savrulmak oradan oraya
Ait olmak mı?
Ait olmaya zorlanmak mı?
Ait?
Aidiyet
Diyet.
Diyet ödemek...

Ait olduğum yer, ekmeğimi kazandığım yerdir. Ekmek kazanamıyorsan eğer...

Ait olduğum yer, kendimi güvende hissettiğim yerdir. Güvenlik duygun yerle bir olduysa eğer...

Ait olduğum yer, ailemin olduğu yerdir. Ailen çoktan göçüp gitmişse eğer...

Ait olduğum yer, yuvamın olduğu yerdir. Yuvan parçalanmışsa sana rağmen...

Benim diye hissetsem ait olur muyum?
Ben!
Benim!
Ben kimim?
Beni ben yapan nedir?
Dilim mi?
Düşüncelerim mi?
Duygularım mı?
Korkularım mı?
Hepsi mi?
Geçmişim,
Şimdim.
Doğduğum kültür
Büyüdüğüm kültür
Benimsediğim kültür
Benimseyemediğim kültür
Ben!
Benim!
Başka bir yerde doğsaydın eğer
Yine sen sen miydin?

Sen sana ait misin?

Ve yapraklar birbirinden uzaklaştıkça
Rüzgarla hep birlikte
Uyum içinde şarkı söylemelerini
Seyrediyorum
Tek bir kökten
Binlerce yaprak
Tek bir kökten
Onlarca dal
Tek bir kökten
Kökler yayıldıkça
Yaprakların fısıltıları
Yaprakların sallanması
Yeşilin tonları
Maviye doğru uzandıkça
Küçülüyorum
Küçücük
Köksüz
Dalsız
Yapraksız
Ve sessiz hissediyorum…

Kanlarla çizilen sınırların belirlediği topraklar... Sınırlar… Sınırlamalar... Sınıflamalar… Kalıplar… Küçüldükçe, ufaldıkça aidiyet duygusuna anlam bulmaya çalışanlar… Aidiyet… Kime? Bir ülkeye mi, bir topluma mı, bir toprak parçasına mı, bir kişiye mi, bir duruma mı? Ait oldukça güvende mi hissederiz, yoksa ait oldukça kendimizden taviz mi veririz? Ait oldukça… Kime?... Aidiyet sınırlar mı? Aidiyet özgürleştirir mi? Ait oldukça… Kime?..

Ve toprağa saçılmış bedenler
Çoluk çocuk genç yaşlı
Kiminin pantolonu yamalı
Kiminin tek ayağı çıplak
Yüzlerine sanki kara çalınmış
Ait oldukları topraklara karışmış
Kaçmak isterken özgürlüklerine

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ; GEREKEN YAPILDI MI?

Eda Pera Küçük

Son zannettiğimiz başlangıç(lar)… Kendimizi, öz değerlerimizi hatırlama çabası içinde olduğumuz, kaybedecek bir şey kalmadı, artık kendimi kazanabilirim adımı…

Adalet arayışının içimizdeki savaşçıyı ortaya çıkarması… Böylesine ağır bir savaşta aklın dahi kavramaya yetmediği şeylerden sık sık söz edildiğini fark ettiğimiz an,her şeyi geride bırakıp tüm gücünüzü toplamaya başlıyorsunuz. Çünkü ortaya çıkması gereken gerçekleri artık içinizde tutamıyorsunuz. O zamana kadar hayatınızda hiç bilmediğiniz, yabancısı olduğunuz bir arayışın içinde var olmaya başlıyorsunuz. İnsan kapalı bir toplumda yaşadığını bile bile tüm riskleri göze alıpsavaşa başlıyor. Kötü düşünceleri kendinden uzak tutmasıysa çok zor oluyor. Kafanızıkarıştıran, neyin doğru neyin yanlış olduğunu pek de kestiremediğiniz bu flu yolu yürümeye başlıyorsunuz. Ölümün sadece bu dünyadaki basit bir son olduğunu kanıksadığınızda içinizdeki olağanüstü gücü keşfetmeniz hiç de zor olmuyor.

İnsanın içindeki en basit ama en önemli olgu; yok olmak istemiyor oluşu. Yok olmak istemediği için eteğindeki tüm taşları tek tek oyun kurucularla paylaşıyor. Kim mi bu oyun kurucular? Bu oyun kurucular adalet için çalışan, hukukun üstünlüğü ilkesini benimseyen savcılar, hâkimler pek tabii. Size çok büyük hatalar yapılıyor, ve işte bu savaşın adı hukukla birleşiyor. Tek tek size yapılanları anlatmaya başlıyorsunuz ve o andan itibaren hiçbir şeyin artık eskisi gibi olmayacağını,olamayacağını hissediyorsunuz. Şahsiyetinize saldıran, sizi hakir gören tüm zihniyete karşı mücadele o an başlıyor. İşin en kötü yanı, aynı şeyleri yaşayan ama sesini çıkarmayan çoğunluğun sesi olmaya başladığınızda, her an her dakika dimdik ayakta durmak zorunda bırakılmanız. Güçlü olmanın nesi kötü diyeceksiniz? İnsanlar güçsüzlükten şikâyet ederken üstelik? Güçlü olmak ne demek biliyor musunuz? Ne zaman güçsüz olabileceğinizi bilmek, dahası gücü doğru zamanda kullanabilmek.

İnsanın kendine varması için çeşitli yollara ihtiyacı vardır. Bu yolları adalet taşlarıyla döşemeye başladığınızda “sizin için, dolayısıyla tüm insanlık için” gereğinin yapılması kaçınılmaz bir hal alır ya da siz öyle zannedersiniz. Zira adalete gözünüz kapalı inanmak istersiniz. Yolun sonuna geldiğinizde işlerin aslında pek de sizin planladığınız şekilde olmadığını görürsünüz. Nasıl ve ne şekilde mi olur bu? Hemen anlatayım:

Kendinizi mahkeme salonunda düşünün. Hâkim, savcı, zabıt kâtibi, avukatlar, sanık ya da sanıklar, davayı izleyen vatandaşlar ve tabii ki siz… İçinizde aynı anda tüm dünyayı yok edecek kadar öfke ve bir deniz kenarında sadece dalgaların sesini dinleyip huzur bulan bir benlik. Bir yandan orada ne yaptığınızı sorguluyorsunuz, bir yandan orada olmaktan içten içe kendi kendinize gurur duyuyorsunuz. Çünkü biliyorsunuz, size yapılanları kanıtlamışsınız ve artık sona gelmişsiniz. Oyun kurucular son kararı verecek ve siz oradan mutlu ayrılacaksınız.

Her şeyin, her olayın kendine özgü gerekçeleri vardır. İddianın dayandığı noktalar -ki ne yazık ki kanıtlayana kadar hukuk sizin başınıza gelenlere “iddia” diyor- tam da sizin canınızdan geçerken, önceki size ait ne varsa o an mahkeme salonunun dışında bırakmışsınız, o meşhur kapıdan girmişsiniz ve size ayrılan yere oturmuşsunuz. Safça zannediyorsunuz ki size hata yapan yargılanacak, siz de olanı olduğu gibi anlatıp o salondan çıkacaksınız. Yargılanması gereken sanık yargılanıyor da esasen, ama kime göre neye göre? Hayattan kopuk bir adalet anlayışı düşünebilir misiniz? Ben düşünemiyorum da. Düşünmek istemiyorum.

Hayır, o an utanmasanız özür dileyeceksiniz. Efendim ölümden döndüm ama, tecavüze, tacize, istismara maruz kaldım ama, tehdit ve hakaret ettiler bana ama, hakkımı aradığım için şantaj yapıldı bana ama… Ama. Ama. Ama. Kusura bakmayın sizi meşgul ettik.

Trajik hikâyeniz bir anda trajikomik bir hikâyeye dönüştürülüyor. Kalk deniyor size, sanki siz kendinize bile isteye bunu yaptırmışsınız gibi, neden o saatte oradaydın, kendine neden sahip çıkmadın, yalan söylemediğini nereden bileceğim, neden tahrik ettin vs. vs. vs…

İşte tam bu sorular suratınızda çat çat, bir değil birçok tokat etkisi yaratırken “Nasıl yani?” bile diyemeden neye uğradığınızı şaşırıyorsunuz. O an dimağınızdaki tüm sözcüklerin bir anda yok olduğunu fark edip, cümle dahi kuramıyorsunuz. Yani suçu işleyenin yargılanmadığı bir ortamın içinde olduğunuzu anlayıp, hâkimin tamda başucunda “Adalet Mülkün Temelidir” yazısına bakıp kendi kendinize gülümsüyorsunuz. Bu oyun kurucularının size sorduğu, sizi sorguladığı anın etkisi geçip bunun bir “sabır oyunu” olduğunu anlıyorsunuz. Hoş, siz anlamasanız da çok güzel anlatıyorlar.

Hayır, o an utanmasanız özür dileyeceksiniz. Efendim ölümden döndüm ama, tecavüze, tacize, istismara maruz kaldım ama, tehdit ve hakaret ettiler bana ama, hakkımı aradığım için şantaj yapıldı bana ama… Ama. Ama. Ama. Kusura bakmayın sizi meşgul ettik. Acaba benim canımın bir insan olarak sizin gözünüzde değeri var mı? Tabii bu soruları içinizden, kafanızın içindeki hâkime soruyorsunuz. O an anlıyorsunuz ki o mahkeme salonunu önce kendi vicdanınızda kurmuşsunuz. O yüzden yıkılmıyorsunuz.

Velhasıl adalet bir rivayetten mi ibaret acaba? Bu mevzubahis adalet arayışı onur mücadelesine dönüşüyor bir anda içinizde, kendi dünyanızda. Daha sıkı sarılıyorsunuz adalete ama en başta ilahi adalete.

Ve o an uyanıyorsunuz, pardon, uyandırılıyorsunuz. Aslında en başından beri tutunduğunuz adalet kelimesinin sadece kendi içinizde müthiş bir gerçeklik taşıdığını görüyorsunuz ve şunu soruyorsunuz: Gereği düşünüldü de, gereken yapıldı mı?

Karikatür: Bahadır Boysal

SORUNLU KADIN
BÜŞRA KILIÇ

KIZIM BAK BAŞIN SIKIŞIR Bİ DERDİN OLUR BANA GELMEZSEN DARILIRIM BEN SENİN ABİNİM BABANIM
TABİ ABİ TABİ. ÇOOK TEŞEKKÜR EDERİM. BEN SORUN OLACAĞINI PEK SANMIYORUM AMA

YOK ABİSİ O İŞLER HİÇ BELLİ OLMAZ. BİZ KENDİ ADIMIZA KARDEŞİMİZE ŞAHİP ÇIKALIM DA GERİSİ ALLAHA KALMIŞ

İYİ GÜNLEER
AYSEL TEYZEM BAK BU HANIM KIZIMIZ DÖRT NUMARA YENİ TAŞINDI. TEK KALIYO EVDE
HII ÖYLE Mİ? AİLEN BAŞKA ŞEHİRDE Mİ KIZIM?
YOO ASLINDA ONLAR DA BURDA YAŞIYOLAR
HE SEN TEK KALIYOSUN. OLSUN. BEKARSIN?

EVLİLİĞİ SORUYOSANIZ YOK EVLİ DEĞİLİM

GÜZEL DE KIZSIN ASLINDA. OLUR KIZIM OLUR. HERKESİN Bİ KISMETİ VARDIR.

YANİ TABİ KENDİ TERCİHİ DE NİYE İNSAN AİLESİNDEN AYRI YAŞASIN Kİ?
E SORUNU VARDIR TEYZEM AİLESİYLE. BELLİ Kİ SIKINTIYA GELEMEYEN Bİ TİP

ALT TARAFI TEK KALIYO DÜNYAYI KURTARIYO SANKİ
TEK KALMAK DA GÖT İSTER BİLİYON MU ABİ
HADİ GENÇKEN YAŞADIN YALNIZ AMA BUNUN YAŞLILIĞI DA VAR BE ABİSİ

YOOK BE ABİ VARDIR BUNUN GELENİ GİDENİ. GEÇEN BEN İKİ DELİKANLI GÖRDÜM ELLERİNDE POŞET FALAN. SANMIYORUM AYSEL TEYZEYE GELİCEKLERİNİ
ALLA ALLA! BENDEN KAÇMIŞ HERALDE
O KADAR BAKIMA DA GELEN OLUR YAANİ. HATUN SAĞLAM. NELER DÖNÜYODUR O EVDE.
ÖYLE Mİ DİYON
NELER DUYMUYORUZ Kİ ABİ. SEN Bİ ARA İŞ KOY ORAYA

TEŞEKKÜR EDERİİİM. PEK KEYFİN YOK GİBİ ABİ İYİ MİSİN?

VALLA BİZ İYİYİZ DE APARTMAN İYİ DEĞİL. GÜRÜLTÜ OLUYOMUŞ. GELEN GİDEN OLUYO DİYEN VAR. Bİ SEN BEKARSIN YALNIZSIN AMA... YOKTUR HERALDE KİMSE
GELSENE ABİ İÇERİ

ŞİMDİ BACIM SORGULAR GİBİ DE OLMASIN AMA
LAN SENİN KIYAFETLERİNE NE OLDU Bİ ANDA?
YAA BEN EVDE HEP BÖYLEYİM

GENELDE PARTİ YAPIYORUZ. İÇERİĞİ DEĞİŞİYO TABİ DURUMA GÖRE

EV BİRAZ PİS KUSURA BAKMA ABİ AYAKKABILARINI ÇIKARMASAYDIN KEŞKE

5 NUMARA MURAT ABİ SENİN NE İŞİN VAR BURDA!
MATKAP İŞLERİ VARDI DA... KOMŞULUK ÖLDÜ MÜ YAHU DELİYORUZ ALT TARAFI

BU DİREK BURAYA NASIL GİRDİ KİM TAKTI KAFAYI YİCEM
O DİREKTEKİ KİMMİŞ YA İYİCE KOPTU EV ÇOK İYİ

LANET KADIN HAYATTA TEK ZEVKİM VARDI! NEDEN BANA BUNU YAPTIN? KİME ANLATSAM İNANMAZ Kİ ŞİMDİ!

HİÇ GİRMİYCEKTİM BU EVE. ŞU AN ÇOK SIKILIYORUM.
ÜZÜLME ABİ YENİ BEKAR KADINLAR TAŞINIR. BERABER ONLARIN DEDİKODUSUNU YAPARIZ. HATTA İFTİRA BİLE ATARIZ
BİLMİYORUM BELKİ DE BIRAKIRIM BU MESLEĞİ. HAYAT ŞU AN O KADAR ANLAMSIZ Kİ MEMLEKETE Mİ DÖNSEM?

AFGANLI ŞERBET GÜLE

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

"Kimi insan otların kimi insan balıkların çeşidini bilir / Ben ayrılıkların /kimi insan ezbere sayar yıldızların adını / ben hasretlerin" misali bilirim dünyadaki mücadele eden kadınların adlarını yazarım gönül meclisime bir daha çıkmazlar. O kadınları bir konferansta, bir televizyon ekranında dinlerken, bir dergide okurken; yaşadıklarını yüreğimin taa derinlerinden duyumsarım. Bir gün oğlumla Ankara'nın saygın ve sevdiğim üniversitesi ODTÜ'nün lokalinde oturuyoruz. Karşımızdaki duvarda yıllar önce Nagıonal Georgraphıc Dergisine kapak olan Şerbet Güle'yi görünce bir yakınımı görmüş gibi sevindim. O sevinçle bak Şerbet Güle dedim. Oğlum 'da gülerek; "Onun da adını bilse bilse sen bilirsin, "dedi.

Daha geçen ay Nagıonal Georgraphıc Dergisi'nde okudum. 17 yıl sonra aynı fotoğrafçı Afganlı kadının hikâyesinin peşinen düşüyor. Onu buluyor bu kez yine kapakta ama o güzel gözler peçenin altında dedim.

- Hem unutma ki ben iyi bir hikâye anlatıcısıyım.

- I am a good storyteller

- Yes!

Sen henüz dört yaşında iken yani 1985 yılında Pakistan'da bir Afgan Mülteci kampında, onun hayret ve öfke dolu bakışlarını çeken fotoğrafçı Steve McCurrry, fotoğrafladığı genç kızın yüzyılın en ünlü yüzlerinden biri haline geleceğini o sırada inan bilmiyordu.

Çektiği fotoğraf gün geldi onu aştı.

Kimi insan yarattığı romanlar, öyküler, şiirler kimi tablolar, kimi siyasi söylev ve eylemler, kimi unutulmaz çizimler, besteler kimi de garibim Afgan kızın yaşamında ilk kez çekilen fotoğraftaki bakışla yüzyıla damgasını vuruyor. O garibin öyküsü unutulur mu? Kim unuttu ki ben unutayım. Zihin iyiyi de kötüyü de saklıyor. Unutmuyor. Halepçe katliamında babasının kucağındaki çocuk, Vietnam savaşında şakağına dayatılan silah ve acılı kadının fotoğrafını da unutamadık.

Bu da fotoğrafın gücü işte!

İsimlerin anlamı, gücü kısacası kendine özgü bir kudreti var. Bizde şerbet; şekerli, ballı, güllü, meyveli ferahlatıcı bir içecek adı. Acaba Afganistan da şerbetin anlamı ne bilmiyorum. Bildiğim onlarca yıldır savaş yaşanan bir ülke olduğu. Şerbet'in hikâyesi de savaştan kaçan Afganlı binlerce kızlardan biri olması. Ağabeyi Kaşar Han, fotoğrafını çeken fotoğrafçıya anlatıyor. Çünkü Afganlı bir kadının eşinden ve aile bireylerinden başka bir erkekle konuşması hoş karşılanmıyor. Savaş yüzünden Afganistan'ı terk etmek zorunda kalmışlar. Dört kardeş büyük anneleriyle beraber Pakistan'a kadar yürüyorlar. "Bir hafta boyunca karlı dağları aşıyor, ısınmak için bir battaniyeyi adeta dileniyorduk. Durmadan karlı dağları aşmak zorundaydık çünkü uçakların ne zaman geleceğini bilmiyorduk."

Bu yürüyüş sonunda bir Afgan mülteci kampında fotoğrafçı Steve McCurrry, deklanşöre basıyor ve gözleri deniz yeşili kızı dünyaya sunuyor. Düşlerinin ötesinde fotoğrafa duyulan ilgi karşısında adeta şaşırıyor. Her film karesinde, her ofiste, her aktivistin zihninde, her yazarın çalışma odasında bu fotoğraf yer alıyor. Bak üniversitenin duvarına asılmış. Onun adını bilmeyen kadın hakları savunucusu olur mu?

Steve McCurrry, çektiği fotoğrafın hikâyesini 17 yıl sonra öğreniyor. Elinde fotoğraf makinası Pakistan mülteci kamplarında Afgan kızı arıyor. Pakistanlı Rahimullah Yusufzai anlatıyor; "Şerbet gibi kırsal kesim insanları mülteci kamplarının tıklım tıkış ortamında yaşamakta zorlanır. Çünkü mülteci kamplarında mahremiyet yoktur. Herkesin kaderi başkalarının elindedir." Öğrenir ki Şerbet Güle, 13 yaşında eşi Rahmet Gül 16 yaşında görücü usulü ile evlenir ve köylerine dönerler. Kocası bir fırında işçi ve Şerbet Güle ile 17 yıl sonra karşılaştıklarında yaşı belki 28, 29 hatta 30 bilen yok…

Şerbet'in bir gününü Ağabeyi şöyle anlatıyor: "Sabah ezanında önce kalkıp namaz kılıyor. Dereden su taşıyor. Yemek pişiriyor. Temizlik yapıyor, çamaşır yıkıyor, çocuklarına bakıyor, hayatının merkezinde onlar var. Rubeyne 13, Zahide üç yaşında, henüz bir bebek olan Aliye ise bir yaşında. Dördüncü kızı daha bebekken ölmüş. Ağabeyi Kaşar Han, belki düğün günü hariç Şerbet gün yüzü görmedi," diyor.

Fotoğrafını derginin kapağında gösterince; burkanın içinde kızarıyor. O fotoğrafın binlerce insanı etkilediği hatta bu insanlardan bazılarının mülteci kamplarında gönüllü çalışmak istediklerini söylediğinde memnun oluyor. Ama onun hayatındaki önemi eşi ve çocukları. Yalnız kızlarının okumasını istiyor ve Afganistan'da "eğitim gözün nurudur," derler, ben okumadım kızlarım okusun diye özlemini dile getiriyor ve büyük kızım için geçti ama iki küçük kızımın okuması için elimden geleni yapacağım," diyor.

"Şerbet sokakta mürdüm rengi bir burka giyiyor; bu onunla dış dünya arasına bir duvar örüp kocası dışındaki tüm erkeklerin nazarından saklanmasını sağlıyor. Şerbet, "Bu güzel bir giysi kötü bir şey değil ki," diyor.

Fotoğraf sanatçısı Steve, genç kadının artık donuk bir ifadesi olduğunu söylüyor. *"Şerbet, fotoğrafının nasıl olup da bu kadar çok insanı etkilediğini anlayamaz. O yeşil gözlerin gücünün farkında değil ki,"* diyor.

"Hepsi de nasıl bıçak sırtında olasılıklar: Sağ kalabilmiş olması. Bulunabilmiş olması. Böyle acılar karşısında ruhun körelmiş olması da olağan kuşkusuz. Hayatta kalmayı nasıl başardığı sorulduğunda hiç tereddütsüz bir yanıt geliyor."

"Takdir-i ilahi," diyor Şerbet Güle…

Dostları beklerken; Şerbet Güle'nin hikâyesi sürüyor:

Afganistan'da kadınlar tamamen gözden uzak yaşıyor. Burkanın içinde ve burkayı artık sevdiklerini söylüyorlar ki Şerbet Güle'de bunlardan biri. Kim bilir belki de burkanın içinde saklanıyor, burkaya sığınarak, kendine bir dünya kuruyor ve o dünyayı sadece erkeğiyle paylaşıyor.

İşte Şerbet Güle'nin ilk fotoğrafı bu, dünya onu bu fotoğrafından tanıyor, ofisine asıyor, annen adını biliyor tüm bunların Şerbet Güle için bir anlamı yok o bugün Afganistan'daki köyünde yaşıyor. Dün başörtüsü ile kapak kızı bugün burka içinde bir kadın ve burkayla saklı yüzü üstünde kapak kızı fotoğrafı ile dünyaya ülkesi kadınının kaderini gösteriyor.

Bak, sana tadımlık bir Şerbet Güle öyküsü.

Unutabilir misin?

Kaynak: Nagıonal Georgraphıc, Nisan 2002, Fotoğraflar: Steve McCurrry

Ramize Erer

Kötü Kız Berna

Bir umuttur yaşatan insanı...

hint şeysi-1

fatima yıldız erkan
fatimayıldızerkan@gmail.com

İkimizin yerine diye bir hint dizisi izliyorum denk geldikçe.

Evin küçük oğlu 8 yaşındayken evlendirildi.

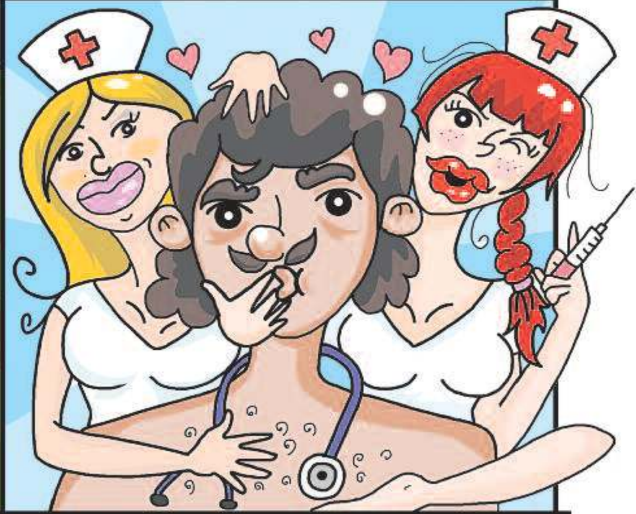

Bir bölümde oğlan parkta salıncaktan düşünce karısına kızdılar niye kocana sahip çıkmıyorsun diye...

Sonra oğlan büyüdü ve tıp okumaya büyük şehire gitti...

instagram.com/fatimayildiz

DEVAMI GELECEK AY :)

Yeşilçam'a adanmış bir anıt...

Son yarım yüzyılın en sinema-tografik albümü

Gazete bayiileri ve zincir marketlerde

Uzmanlık

feyhan güver

KUL AYŞE

Kul Ahmet'in ceketi kadar dert olmuyor bu topluma Kul Ayşe'nin cesedi.

Kul Ayşe'nin kuyruk salladığı herkesçe malum. Çünkü dişi köpeklik, biraz da budur. O saatte orada ne işi varmışsa o iş görülmüştür olsa olsa. Gittiğine göre istiyor da sayılabilir, istemese niye gitsin? Hem de o saatte,oraya? Kız başına! Kız başına giren kadın başına çıkar. Bu işler böyle. Ama yürüyerek ama tabutta.

BELGESEL

YAZ-ÇİZ:
MERYEM ÇİMEN KIVILCIM
"ÇARDAK KUŞLARI 2. BÖLÜM"

Kul Ayşe, öldürülmüş olamaz. İntihardır o. İntihar günahtır ama Kul Ayşe'ye zaten günahkarlık yakışır, o alışıktır. Tecavüz o kadar da günah değildir, zaten kadın oradaysa tecavüz yoktur, rıza vardır. Bir yerde bulunmak demek orada başına gelecek her şeye razı olduğunu belirten bir kağıt imzalamaktır. Ameliyata girerken ölüm riskine karşı imzalamak gibi bir yerde. Basit bir prosedür. Kul Ayşe'nin hayatı olsa olsa bir parça 'olmayan' kağıttır.

Kul Ayşe çocuksa yalan söylüyordur. O yaştaki çocukların psikolojisi de sağlamdır üstelik. Raporla maporla bozuldu dedirtemezsiniz ama birer maşallahınız varsa üstüne atabilirsiniz. Ha biraz evcilik biraz doktorculuk, ha bir amcanın abanan vücudu 25 kiloluk Ayşe'nin üstüne… İkisi de bir bakıma aynıdır. Kul Ayşe bağırmamışsa zevk almıştır. Korksa bağırırdı, Ayşe bir cengaver, hiç korkmamış. Nutku tutulmuş olamaz, nutku tutulsa sonra mahkemeye de çıkamazdı. Mahkemede kalp krizi geçirirse Ayşe ve 9 yaşındaysa tıp literatürüne girer. Ama bu kadar işte.

Kul Ayşe, birden fazla defa mağdur olmuş, öyle mi? Birden fazlaysa o biraz da meslektir. Meslek kazaları, mesleğin kaderindendir. Kul Ayşe evinde oturup kocasını bilse meslek kazası olur muydu hiç? Hem bilirsiniz Kul Ayşeler her zaman haksız, müşteriler her zaman haklıdır.

Yatacak yeri yok Kul Ayşe'nin; cenazesini almaya gelmeyen ailesi tapudaki dairelerini almayı yüce ahlaklarıyla hak etmişlerdir. Hiç sarkıtmasın o dolgulu dudaklarını öbür dünyadan buraya buraya. Dirinden ne hayır gördüler ki ölüne huzursuz edesin insanları Kul Ayşe? Bırak vicdanları titretmeyi, kabul et dünya malı dünyada kalır, ölüm dediğin bir avuç toprak değil, bir avuç kardır.

Toplumsal çürüme mi daha belirgindir, Kul Ayşe'nin darp raporundaki çürüme mi dersiniz? Ben bilmem. Siz nasıl emrederseniz.

RAKI MASASI

BETÜL YILMAZ

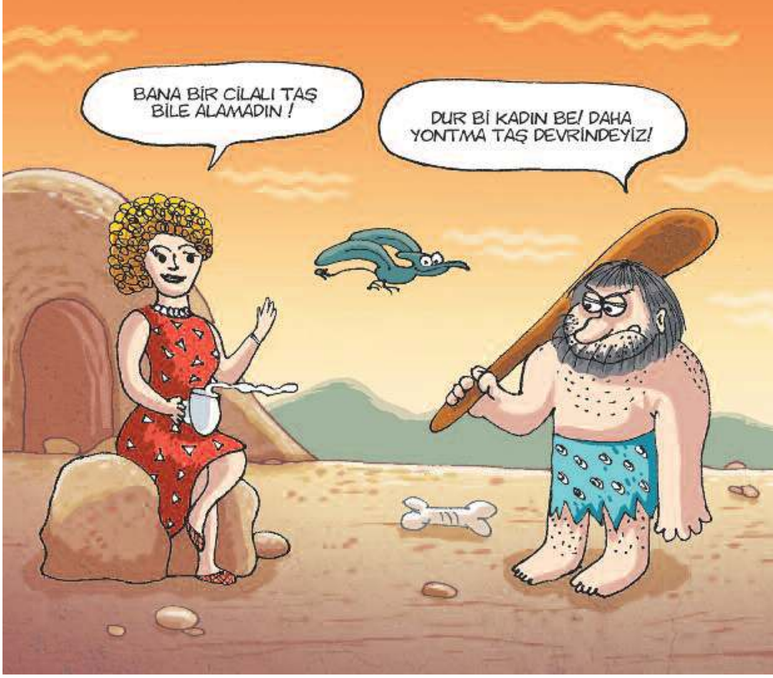

Zübeyde Coşkun

Mey Saba

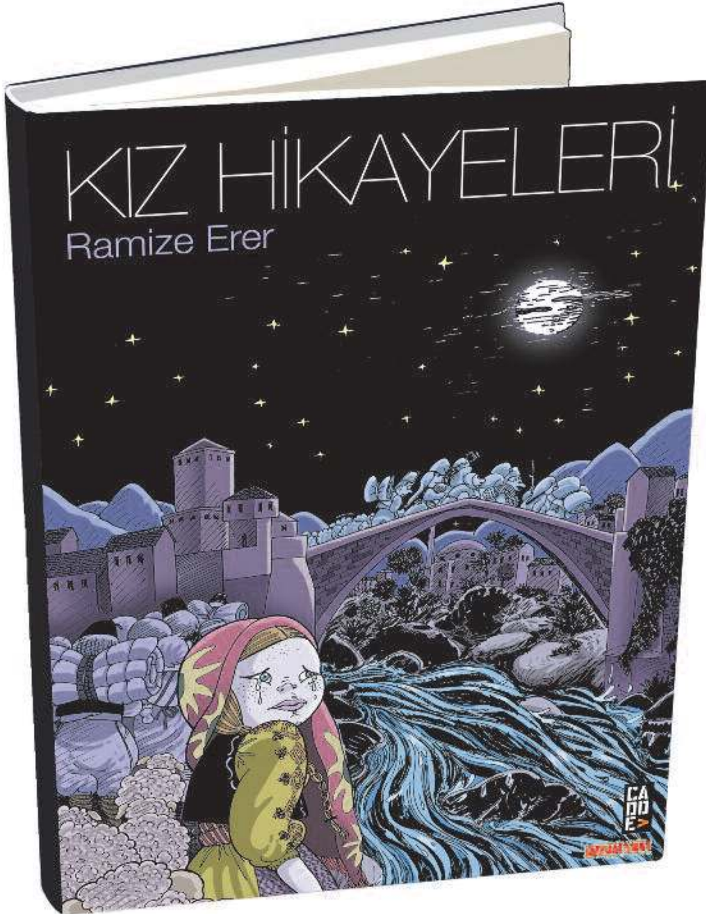
Hayat Nebatat Aleminde de Trajikomik

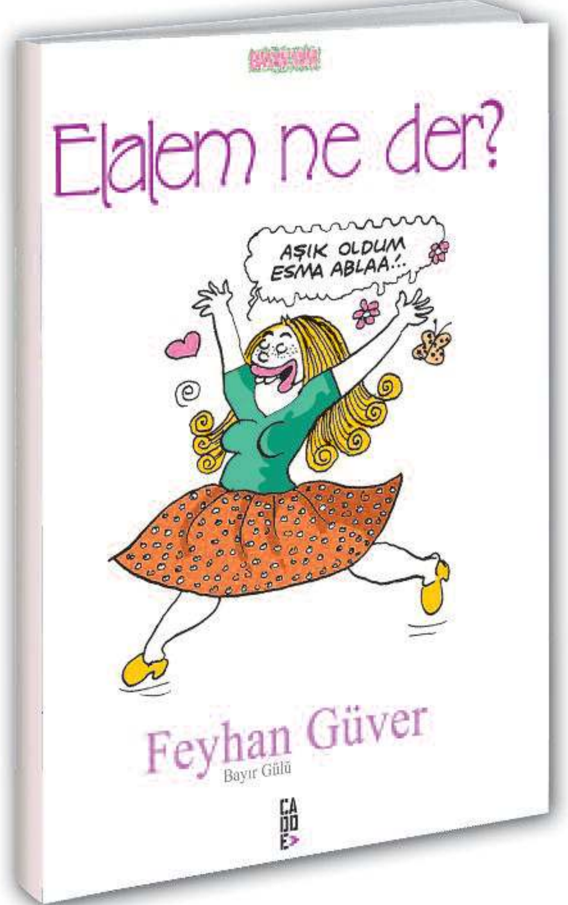

'Yıkılsın minareler, açılsın meyhaneler' tarzı bir isyan içerisindeyim sevgili kardeşlerim. Yıkılsın bütün bilimsel paradigmalar, açılsın algının kapıları diyorum. Allasen şu rasyonel zihinden ne hayır gördünüz, haydi gelin mitosa, büyüsel düşünceye geri gidelim! Dionysos bizi çağırıyor, huu huuu?

***

Ortaya çıkıp da 'ben Napolyon Bonapart'ım demedikçe kimseye hakkıyla 'deli' demem, diyemem. İşte bu kadar mükemmelliyetçi, standartları yüksek bir kimseyim. Huyum kurusun. Benle geçinmek zordur. Söker alırım ruh sağlığını adamdan.

Gazete bayiileri ve zincir marketlerde

BAYAN YANI

2019-06
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Gülay Batur
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

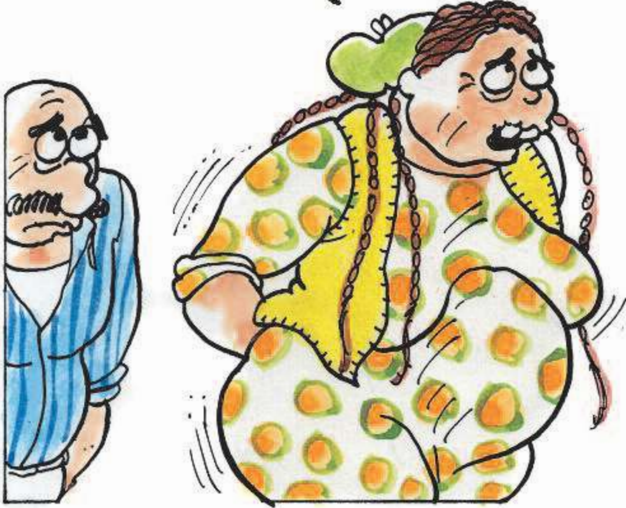
Müessese Müdürü
Ali Yavuz
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

TÜPÇÜ

Ramize Erer

Yaşam Koçu Afet

